

Bulletin č. 5

Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR

www.zdravotnickegodbory.cz

9. 5. 2011

Přijďte také v sobotu na Václavák!

Tisíce prostudovaných stránek, stovky připomínek, desítky hodin strávených na jednání a výsledek téměř nula, tak se dá ve zkratce popsat posledních devět měsíců sociálního dialogu odborů se současnou vládou. První jednání s nově zvolenými ministry bylo pro většinu ostřílených odborových „mazáků“ překvapující. Nastupující vláda nám již na první tripartitě ústy ministra financí Kalouska sdělila, že jsou pravicová vláda, že mají obrovský mandát k provedení pravicových reforem a že se budou držet uzavřené koaliční smlouvy. Odbory kontrovaly, že koaliční smlouva nemůže být dogma, že reformy musí být sociálně únosné a že vládě nabízejí své odborné zkušenosti, které uplatní ve formě připomínek.

Vývoj situace ovšem předčil veškerá očekávání. Snížení platů zaměstnancům, rušení pracovních míst, omezení výdajů na činnost státu, překotné a nediskutované

změny ve struktuře úřadů, arogance moci a naprostá absence sociálního citění bylo jediné, čeho se odboráři dočkali. Opakovaně se snažili přesvědčit jednotlivé ministry, že zvolený způsob není cestou. Stále se domnívali, že se snad otočí karta a že se začne normálně pracovat.

Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR prostřednictvím připomínek a na jednotlivých jednáních předával svým resortním ministrům například upozornění na právní chyby v navrhovaných zákonech. Argumentoval ekonomickými souvislostmi, navrhoval vlastní řešení. Na tripartitě například apeloval na ministra zdravotnictví Leoše Hegera, aby v novele zákona o zdravotním pojištění zaručil garanci poskytování zdravotní péče ve stejném rozsahu jako dnes. Na dopis neobdržel odpověď. Ministra Drábka odborový svaz žádal o klasické legislativní postupy a o projednání připravovaných změn. Opakovaně na dialog apeloval při změnách v odměňování, kdy návrhy nejdříve na tiskové konferenci obdržela média a odborům bylo sděleno, že si návrhy mají najít ve vládním informačním systému.

Odbory nevěřičně sledovaly vývoj okolo

dalších zákonů. Například zákon o úřadech práce přišel v připomínkovém řízení a současně se ministr Jaromír Drábek dohodl se svými kolegy na jeho přímém předložení do Poslanecké sněmovny.

Poslední návrhy sociální reformy ovšem „předčily veškeré očekávání“. Úhybný manévr od současného směru přístupu ke zdravotně postiženým pobouřil i Evropu. České vládě píše Evropské fórum zdravotně postižených (EDF), které považuje návrh sociální reformy za velmi problematický. EDF konstatuje, že předložená sociální reforma ve svých důsledcích povede ke snížení životní úrovně osob se zdravotním postižením v ČR, ke snížení kompetencí, ke snížení dostupnosti veřejných služeb a kompenzačních pomůcek, a tím také k zhoršení dostupnosti práv pro osoby se zdravotním postižením. EDF v této souvislosti upozorňuje vládu ČR na její závazky, vyplývající z ratifikace Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením.

Odboráři na posledním jednání tripartitního pracovního týmu pro sociální politiku chtěli k reformě konkrétní odpovědi, protože navrhované změny v některých attributech nenaplňují jednotlivé aspekty právních

úvodník

norem. Ptali se, jak bude například probíhat převod zaměstnanců z obcí na úřady práce. Zodpovědní zástupci MPSV oznámili, že nevědí a že se musí jednotlivé instituce dohodnout mezi sebou.

Celá situace se postupně vyvíjela. Ve čtvrtek 21. dubna odboráři přerušili jednání tripartity. Že to byl správný postup, potvrzuje i vývoj posledních dnů. V připomínkovém řízení odbory obdržely zásadní návrhy zdravotnických zákonů. Ministerstvo se opět uchýlilo k nestandardnímu postupu. Na připomínky je jen 10 dnů a na první pohled v zákonech nejsou zapracovány téměř žádné změny, které odbory uplatnily při vnitřním připomínkovém řízení. Dialog se opět nekoná. Pomyslný pohár trpělivosti přetekl.

Na sobotu 21. května odbory svolávají na Václavské náměstí demonstraci proti nespravedlivým reformám.

Pokud se chcete spolu s námi zodpovědně postavit k budoucnosti, přijďte vyjádřit svůj nesouhlas s navrhovanými asociálními a nespravedlivými reformami.

Bc. Dagmar ŽITNÍKOVÁ,
zitnikova.dagmar@cmkos.cz

DEMONSTRACE

PROTI ASOCIÁLNÍM REFORMÁM

21. 5. 2011 ve 13 hodin v Praze na Václavském náměstí

První máj v Brně

Marie Hrdinkovástr. 4

Sekce nelékařů

Iva Řezníčkovástr. 5

Sekce nemocnic

Ing. Ivana Břeňkovástr. 5

Odboráři před Sněmovnou

PhDr. Marie Klírovástr. 6

Laik žasne, odborník se diví

Mgr. Ivana Štěpánková ...str. 6

Dopis z Bruselu Nečasovi

Yannis Vardakastanisstr. 7

OS zahájil petici

PhDr. Marie Klírovástr. 7

Odbory nesouhlasí se sociální reformou

Bc. Dagmar Žitníková ...str. 8

Petice – průvodní dopis

.....str. 8

Petice za kvalitní sociální služby a důstojné odměňování zaměstnanců

.....str. 9

Co se děje ve světě

PhDr. Jana Veselástr. 11

Proč nemůžeme souhlasit se sociální reformou?

Mgr. Ivana Štěpánková ...str. 12

Reformy úplně změni náš život plakát

.....str. 14

Seminář Důchodová reforma...

Ing. Tereza Havelková ...str. 16

ČMKOS k důchodové reformě

.....str. 17

Názory našich spoluobčanů

Jitka Mankoveckástr. 18

Návštěva prezidenta Klause

Jana Hnykovástr. 19

Deník z cest

Ing. Ivana Břeňkovástr. 20

Sbírka od 2. 4. do 30. 4. 2011

JUDr. Hana Lisástr. 20

MPSV ke vzdělávání mladých lékařů

Zbyněk Moravecstr. 21

Pardubická KR o zdravotnictví

Ivana Burešovástr. 21

Sestra je záchranářem...

Mgr. Ivana Štěpánková ...str. 22

Nezapomeňte zaslat KS

Ing. Tereza Havelková ...str. 23

Odbory a média

Iva Řezníčkovástr. 24

Tzv. ostatní obvyklé náležitosti

JUDr. Dominik Brůha, Ph.D.,str. 25

ČMKOS: Přerušujeme jednání o reformách v tripartitě

Klíčové jednání tripartity (Rady hospodářské a sociální dohody) o důchodové, daňové, zdravotnické a sociální reformě je pro ČMKOS naprostým zklamáním. Projednávání těchto reformem je od samého počátku provázeno neochotou vlády náležitě diskutovat o našich návrzích a zejména nezájmem zvažovat velká rizika a dopady, které vládní reformy občanům způsobí.

Dnes se nezájem vlády dosáhnout širšího konsensu plně projevil. ČMKOS s plnou odpovědností prohlašuje, že vláda v naprostém rozporu se svým prohlášením navrhovanými reformami ještě více prohloubí zadlužení České republiky.

Neprojevila minimální schopnost bojovat s korupcí, zabránit rozkrádání peněz z veřejných financí. Reformy si plete se škrtáním a zdražováním.

Vládou navrhovaná důchodová reforma je prospěšná hlavně pro soukromé penzijní fondy se záměrem devalvovat průběžný důchodový systém zavedením tzv. opt-outu.

Zvyšování plateb od pacientů,

při jakékoliv absenci opatření zamezujících plýtvání existujícími zdroji ve zdravotnictví, je vydáváno za reformu. Nesmyslné rušení zaměstnaneckých benefitů bude mít silně negativní sociální a ekonomické dopady. Vládou je přijato bez důkladné analýzy a diskuse.

Vláda nevzala v úvahu ani jeden ze zásadních návrhů ČMKOS k reformám, vládní systémem po nás potopa a v očích veřejnosti i ČMKOS ztratila odbornou i morální důvěru.

Čerstvé politické aféry chce zamést pod koberec, aby mohla

rychle uskutečnit své kabinetní reformy v zájmu finančních skupin.

ČMKOS odmítá dělat stafáž asociálním reformám vlády, která prohlubuje zadlužování ČR proto, aby uhájila poslední velké byznysy s důchody a zdravím.

Vláda ztratila důvěru uskutečňovat nevratné reformy!

Na protest proti asociálním reformám svolává ČMKOS demonstraci, která se uskuteční 21. května v Praze.

Tisková zpráva ČMKOS

Praha 21. dubna 2011

Foto Květa Dědovská

Pokyny a informace k demonstraci v Praze dne 21. května 2011 na Václavském náměstí

Seřadiště: od 11,30 hodin před Domem odborových svazů, nám. W. Churchilla 2, PRAHA 3

Na místě seřadiště účastníci demonstrace obdrží u stánku OSZSP ČR propagační předměty.

Pochod na Václavské náměstí: ve 12,00 hodin z místa seřadiště (od Domu odborových svazů, případně ze Seifertovy ulice, která bude uzavřena, přijde-li hodně účastníků)

Václavské náměstí: 13 hodin zahájení demonstrace

Pro zaslání doplňujících informací žádáme odborové organizace a jednotlivce, aby nahlásili svoji účast a kontaktní e-mail Lence Zdeňkové elektronicky na adresu: zdenkova.lenka@cmkos.cz, případně tel.: 267 204 325, mobil: 731 674 511.

Další doplňující informace k demonstraci budou zaslány pouze elektronicky, proto je nutné, aby organizátoři z ústředí odborového svazu měli k dispozici e-mailové adresy na kontaktní osoby pověřené organizací demonstrace v odborových organizacích!

Doprava na demonstraci a parkování: podrobné informace, které je bezpodmínečně nutné přesně respektovat, již byly zaslány od organizací.

Ochotně je podá také Zdeňka Písková (e-mail: piskova.zdenka@cmkos.cz, tel.: 267 204 324, mobil: 736 504 753) a regionální pracovníci.

Regionální pracovníci - kontakty:

Květoslava Boháčková: regionální pracovnice pro kraje: Jihomoravský, Zlínský a Vysočina, mobil: 736 504 249, e-mail: osz.jihm@cmkos.cz

Ivana Burešová: regionální pracovnice pro kraje: Královéhradecký a Pardubický, mobil: 737 217 575, e-mail: buresova.ivana@cmkos.cz

Miroslava Drobná: regionální pracovnice pro kraje: Moravskoslezský, Olomoucký a Zlínský (Vsetínsko), mobil: 736 504 767, e-mail: osz.sevm@cmkos.cz

Václav Matoušek: regionální pracovník pro kraje: Jihočeský, Plzeňský, Karlovarský a Středočeský (východ), mobil: 736 504 756, e-mail: osz.zapc@cmkos.cz

Dagmar Nováková: regionální pracovnice pro kraje: Ústecký, Liberecký a Středočeský (kromě východní části), mobil: 736 504 748, e-mail: novakova.dagmar@cmkos.cz

Iva Dandová: regionální pracovnice Prahu, mobil: 737 217 640, e-mail: dandova.iva@cmkos.cz

Na setkání s vámi se těší vedení Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR.

Otevřené poděkování Ústavnímu soudu za malou kapku naděje a spravedlnosti

Vážení soudci Ústavního soudu,

děkuji vám za rozhodnutí týkající se dodatečného zdanění stavebního spoření. Byť stavební spoření už nemám, poprvé po dlouhé době jsem jako občan cítila, že spravedlnost se postavila na správnou stranu. Jde pouze o malou kapku v moři nespravedlností, přesto za ní děkuji. Nevzdávám se naděje, že další kapky budou přibývat.

Pouze mne zarazí, že při mnohem závažnějších rozhodnutích Ústavního soudu týkajících se reformem a životů všech občanů se nikdo přehlasovaných soudců neptal na jejich pocity a názory a byť bylo hlasování velmi těsné, bylo politiky akceptováno.

Dnes si v médiích čteme vyjádření přehlasovaných soudců o nesprávnosti rozhodnutí, jeho dopadech na ekonomiku státu a nezodpovědnosti kolegů, kteří hlasovali opačně. Proč se tedy v minulosti například nikdo nezeptal na názory přehlasovaných soudců v případě ústavnosti zavedení poplatků ve zdravotnictví?

Proč dnes vrcholní představitelé státu tvrdí, že Ústavní soud přestal být apolitický? A jak je možné pozuzovat ústavní správnost zákonů v souvislosti s ekonomikou? Znamená to, podle vyjádření některých přehlasovaných soudců v médiích, že spravedlnost se řídí ekonomickými možnostmi státu?

Na závěr ještě jednou děkuji těm soudcům, kteří upřednostnili právo a zájmy občanů nad potřeby politiků.

Iva ŘEZNÍČKOVÁ, členka výkonné rady OS, vr.reznickova@zdravotnickeodborny.cz

Dopis předsedkyně Žitníkové: Přijďte se ozvat proti sociálním reformám!

Vážené kolegyně a kolegové,

ve středu 21. května 2008 jsme před Úřadem vlády odstartovali akci za záchranu českého zdravotnictví a byli jsme úspěšní – společně jsme zastavili reformu ministra Julínka.

Dnes bijeme na poplach znovu, a to nejen kvůli zdravotnictví. Vláda připravuje řadu nespravedlivých a sociálních reformem. Tvrdí, že o ní jedná se svými partnery. To ale není pravda – jedná se jen naoko, mezitím se reformy schvalují ve vládě a spoléhá se na bezohlednou parlamentní většinu. Námitky, připomínky a argumenty, včetně velmi závažných, vládu vůbec nezajímají. Proto odbory odešly z tripartity. Před tím podaly stovky připomínek, opakovaně vše vysvětlovaly, navrhovaly některá vlastní řešení, která doložily ekonomickými a právními podklady. Předložená fakta ale nikdo neřešil – rozhodující jsou jen politické dohody z koaliční smlouvy - přestože tato koalice ztratila důvěru většiny občanů.

Odborům zbývá jen jediné – hlasitě vyjádřit zásadní nesouhlas na demonstraci.

Její datum je symbolické - 21. května 2011.

Co budou znamenat připravované reformy? Co na nich odborům vadí?

- **Reformy likvidují solidaritu ve společnosti a rozbíjejí sociální stát.** Vláda reformy spouští bez nezbytných analýz, bez řádného projednání, bez vyčíslení dopadů a bez toho, aniž by akceptovala alespoň zásadní připomínky sociálních partnerů.
- **Reforma zdravotnictví** – skládá se z novely zákona o veřejném zdravotním pojištění a tří nových zákonů a jde o oprášenou Julínkovu reformu. Přípravuje se obdoba amerického zdravotnictví se zavedením řízené péče.
- **Sociální reforma** – rozbíjí dosavadní systém poskytování příspěvků zdravotně postiženým, přenáší kompetence z obcí na úřady práce, bude znamenat ztrátu pracovního místa pro tisíce lidí, neřeší nejpalčivější problémy v sociálních službách. Reformu odsuzují i mezinárodní organizace. Ministerstvo práce a sociálních věcí nezajímají nejen námitky odborů, ale ani připomínky krajů, zaměstnavatelů, občanských organizací a jiných ministerstev!
- **Důchodová reforma** – umožní vyvést část prostředků z průběžně financovaného státem garantovaného systému do nejištěných kapitálových fondů. Reformu máme zaplatit všichni změnou daňových zákonů.
- **Daňová reforma** – ubírá většinu. Nejvíce na ni doplatí nízkopříjmové skupiny zaměstnanců, pracovníky s vysokými příjmy zvýhodní.

Odbory nesouhlasí ani s navrženými reformami, ani s postupy a přístupy vlády.

Proto se sejdeme v sobotu 21. května 2011 v Praze.

Proto budeme od 13 hodin proti těmto sociálním reformám demonstrovat.

V dalším dokumentu najdete organizační pokyny, na Vaše dotazy Vám odpoví jak vedení OS, tak jednotliví zaměstnanci.

Aktuální informace získáte na našich svazových webových stránkách a na stránkách ČMKOS – www.cmkos.cz.

Pokud nechcete, jen nečinně přihlížet totální destrukci společnosti, pojďte s námi!

14. dubna

* V hotelu Maria Falkensteiner Praha se konala tisková konference k příležitosti konání 2. Mezinárodního Job veletrhu lékařství a zdraví v Praze. Na pozvání organizátorů se jí zúčastnila předsedkyně OS Dagmar Žitníková.

13. – 14. dubna

* Místopředsedkyně OS Ivana Břeňková se účastnila jednání výkonného výboru Evropské federace odborových svazů veřejných služeb (EPSU).

15. dubna

* Jednání krizového štábu Českomoravské konfederace odborových svazů se zúčastnili předsedkyně OS Dagmar Žitníková a místopředseda OS Ladislav Kucharský.

* Předsedkyně OS Dagmar Žitníková spolu s právničkou OS Ivanou Štěpánkovou vystoupily na tripartitním pracovním týmu pro sociální politiku se stanoviskem ČMKOS k sociální reformě. Za konfederaci odmítly připravovanou reformu jako celek a požadovaly její zásadní přepracování v návaznosti na dosavadní koncepci sociálních služeb.

* Jednání pracovní skupiny k bipartitnímu dialogu odborů se zaměstnavateli se účastnila místopředsedkyně OS Ivana Břeňková.

* V odpoledních hodinách se předsedkyně OS Dagmar Žitníková a místopředsedkyně Ivana Břeňková sešly se zástupci Svazu léčebných lázní ČR, aby společně projednali situaci v lázeňství.

18. dubna

* Předsedkyně Dagmar Žitníková zastupovala svaz na jednání Rady ČMKOS. Jedním z hlavních bodů programu byla aktuální politická situace a připravované reformy. Přítomní předsedové OS se jednomyslně shodli, že ČMKOS nemůže reformám nečinně přihlížet, ale musí proti nim aktivně vystoupit. Současná vláda neakceptuje připomínky odborů a dialog s ní je pouze formální.

* Konala se předporada k plénu tripartity, zúčastnila se předsedkyně OS Dagmar Žitníková.

* Ve FN Ostrava jednal výbor základní organizace a poté navazovalo kolektivní vyjednávání. Obou akcí se účastnila místopředsedkyně OS Ivana Břeňková.

* V MO Benešov, která sdružuje domovy důchodců, se uskutečnilo jednání s řediteli jednotlivých zařízení o zařazování zaměstnanců do tarifních stupňů. Jednání se zúčastnili právnička Zuzana Chudobová, ekonomka Tereza Havelková a místopředseda OS Ladislav Kucharský.

19. dubna

* Místopředsedkyně OS Ivana Břeňková a hlavní koordinátorka projektu Prevence násilí na pracovišti Kateřina

Hofmannová se sešla s 1. náměstkem ministra práce a sociálních věcí Vladimírem Šiškou, aby ho informovaly a požádaly o spolupráci.

* V budově OS jednaly sekce nelékařských zdravotnických pracovníků a sekce pracovníků hygienické služby. Obou schůzek se střídavě zúčastnili předsedkyně OS a oba místopředsedové. Jednání sekce pracovníků hygienické služby se účastnil hlavní hygienik Michael Vít a vrchní ředitelka úseku ochrany veřejného zdraví a řízení hygienické služby Ministerstva zdravotnictví Viera Šedivá.

* V odpoledních hodinách se uskutečnilo zasedání řídicího týmu projektu Prevence násilí na pracovišti, kterého se zúčastnili Kateřina Hofmannová, Jindřiška Chválová a místopředseda OS Ladislav Kucharský.

20. dubna

* Problematika sociálních služeb byla předmětem jednání zástupců odborových organizací působících v sociálních službách. Přítomní členové OS se na jednání vyslovili proti připravovaným vládním reformám a podpořili Petici za kvalitní sociální služby a důstojné odměňování zaměstnanců.

* V odpoledních hodinách jednaly předsedkyně OS Dagmar Žitníková a místopředsedkyně Ivana Břeňková s předsedou ČSSD Bohuslavem Sobotkou o postoji OS k restrukuralizaci lůžkového fondu v ČR. Zástupkyně OS vyslovily zásadní nesouhlas s redukcí lůžek v krajích bez předchozích analýz, bez celkové koncepce a bez návrhů řešení pro zaměstnance. Dagmar Žitníková požádala předsedu Sobotku o projednání postupu s hejtmany a následně s ministrem zdravotnictví a zdravotními pojišťovny.

21. dubna

* Na úřadu vlády se konalo klíčové jednání tripartity. Odbory na jednání oznámily, že přerušují svoji účast na tripartitě z důvodu naprosté formálnosti vedeného dialogu. Vláda neakceptuje připomínky odborů a sociální dialog za těchto podmínek nemá smysl. OS na jednání zastupovala předsedkyně Dagmar Žitníková.

* V odpoledních hodinách se uskutečnilo Shromáždění delegátů Asociace českých a moravských nemocnic. Na pozvání předsedy AČMN se akce zúčastnily předsedkyně OS Dagmar Žitníková spolu s místopředsedkyní Ivanou Břeňkovou a vedoucí sekce nemocnic a členkou výkonné rady Ivou Řezníčkovou. Jednání navštívil ministr zdravotnictví Leoš Heger, který delegátům v obrysech představil reformu zdravotnictví, jejíž součástí má být například zavedení řízené péče. K prezentovaným záměrům vystoupila předsedkyně Žitníková, která

První máj v Brně – letos již po jedenácté

Regionální rada odborových svazů Jihomoravského kraje již letos po jedenácté připravila oslavu 1. máje v Brně. Na tento svátek již od časných ranních hodin byla v Brně zalarmována i policie, neboť v Brně se současně s akcí odborovou konaly také pochody různých extremistických skupin. Nic ale nebránilo tomu, aby odboráři pozdravili po svém Svátek práce a lásky na hradě Špilberku.

Letošní První máj byl sice trochu rozmarný, dopoledne při přípravách akce nám přšelo a velmi silně foukalo, ale nakonec si počasí přece jen dalo říct a odpoledne vylezlo i sluníčko, které na hrad vylákalo dostatečné množství příznivců, kteří chodí za námi svátek slavit pravidelně, ale také spoustu dalších lidí, kteří se na kulturní program došli podívat poprvé. A že se také bylo na co dívat. Oficiální program začal ve 14,00 hodin. Zahájila ho předsedkyně Regionální rady ČMKOS Jihomoravského kraje

a přejeme jí brzké uzdravení.

Po vystoupení našich předních odborářek začal kulturní program, kterým nás provázeli naši odboroví kolegové Naďa Hanáková a Miroslav Hanák. Po skupině Renegátů vystoupil taneční soubor ze Slovenska –Vienok, dále hosté z Rakouska

také zájemce o jídlo- občany bez domova, občany závislé na sociálních dávkách. Protože byl 1. máj Svátek práce a lásky a jídla bylo dost, byl to pro tyto občany opravdu svátek. Ale vše se vyvíjelo v klidu a příjemné atmosféře.

Na malém nádvoří Špilberku

- Dixihats, dále skupina Reej, také Michal Tučný Revival-Piknik a nechyběl ani Pavel Zelman Lohonka a jeho hosté.

Naše děvčata z Odborového

Stanislava Slavíková, která společně s našim hostem místopředsedkyní ČMKOS Ing. Radkou Sokolovou přivítala hosty a všechny účastníky 1. máje. Obě dámy měly na sobě slušivé tričko s nápisem „Otevřete oči!“ a o této kampani, která probíhá po linii odborů nejen v našem tisku, ale je šířena dále mezi odboráři i neodboráři, pohovořila místopředsedkyně Radka Sokolová.

Letos nám chyběl jeden stálý host, který se pravidelně naší akce účastnil, ale pro nemoc se letos nemohl dostavit - byla to dlouholetá předsedkyně Odborového svazu státních orgánů a organizací Alenka Vondrová. Tímto ji srdečně zdravíme, vzpomínali jsme na ni

svazu zdravotnictví a sociální péče ČR zase napekla nějaké „mňamky“, kterými přilákala ke stánkům s propagačními odborovými materiály nejen zájemce o odborový časopis Sondy, ale

se celé odpoledne konal program pro děti a také se zde představily Rodinné pasy. I když bylo chladno a větrno, atmosféra tohoto dne byla naplněna radostí, zpěvem, tancem a láskou. Ke konci kulturního programu se za námi dostavil i primátor města Brna Bc. Roman Onderka, MBA.

Je vidět, že 1. máj má již v Brně svou tradici a ani nepřízeň počasí, ani varování médií, aby Brňané nevycházeli do středu města kvůli extrémistům, neodradilo občany od toho, aby se oslavy Svátku práce a lásky na Špilberku zúčastnili.

Velký dík patří všem odborářům, kteří se aktivně ve svém volném čase podíleli na zajištění celé této akce.

Marie HRDINKOVÁ,
předsedkyně KR OSZSP ČR
Jihomoravského kraje,
m.hrdinkova@fnbrno.cz

Foto Šárka Tikovská

Ani klíčové změny nelékaře na jednání nové sekce nepřilákaly

Pomalou a bolestně se rodí sekce nelékařských zdravotnických pracovníků. Přes dlouho dopředu avizovaný program i termín jednání a rozeslání pozvánek do všech základních organizací, včetně výzvy v Bulletinu OS, byl zájem o jednání sekce nelékařských zdravotnických pracovníků, které se uskutečnilo 19. dubna, velmi malý.

Program byl přitom obsáhlý, aktuální a pro většinu zaměstnanců ve zdravotnictví jistě zajímavý. Kromě zmapování situace týkající se restrukturalizace lůžek v krajích a fakultních nemocnicích se členové sekce zabývali především legislativou. Byla podrobně projednána novela zákona č. 96/2004 Sb., týkající se vzdělávání nelékařů a registrací. V rámci tohoto bodu se obsáhle diskutovalo o postavení zdravotnických asistentů v ošetrovatelském procesu a o nesouladu mezi školským systémem a jejich uplatněním v praxi. K tomu tématu sekce zpracuje vlastní připomínky jako podklad pro další připomínkové řízení.

Dále byly zpracovány připomínky k návrhu vyhlášky o personálním vybavení zdravotnic-

kých zařízení. Po pevném zakotvení počtu personálu na odděleních dlouho nejen odbory volají. V těchto týdnech probíhá velký boj nad podobou vyhlášky mezi Českou lékařskou komorou a zástupci zaměstnavatelů. Zatímco komora požaduje z odborného hlediska navýšení počtu personálu, zaměstnavatelé volají po opaku. Jejich motivy jsou především ekonomické. Za současného systému financování nemá většina nemocnic prostředky na navýšení počtu kvalifikovaného personálu.

Sekce nelékařů mohla, bohužel, zpracovat připomínky pouze k těm oborům a profesím, z nichž se dostavili účastníci jednání. Je nutné mít informace z praxe! Návrhem si jistě budou zabývat i další sekce. Pro exper-

ty odborového svazu je velmi důležité získat podklady přímo od nás, z terénu.

Na závěr schůzky informovala předsedkyně Dagmar Žitníková o aktuálních návrzích reforem a připravovaných protestních akcích odborů. Místopředsedkyně Ivana Břeňková poté prezentovala záměry vlády zrušit platové tarify ve zdravotnictví a také pozvala přítomné na červnovou mezinárodní konferenci připravovanou sekci nemocnic.

Tak na co ještě stále kolegyně a kolegové čekáte? Proč jste na otevřené jednání sekce nedorazili? Nezájímá vás, jak se budete vzdělávat a v jakém prostředí budete pracovat, jestli bude pokračovat trend snižování počtu personálu a jeho přetěžování? Skutečně nemáte potřebu se k ničemu vyjádřit?

Iva ŘEZNIČKOVÁ,
garant sekce nelékařských
zdravotnických pracovníků,
vr.reznickova@zdravotnickeodbory.cz

Sekce nemocnic s náměstkem Noskem probírala novinky ve zdravotním pojištění

Mimořádné jednání sekce nemocnic se konalo 2. května 2011 v budově odborového svazu. Hostem sekce byl náměstek ministra zdravotnictví pro zdravotní pojištění Ing. Petr Nosek, který podal informaci o přípravě a obsahu novel zákonů ke zdravotnímu pojištění.

Malá novela zákona o veřejném zdravotním pojištění je již v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Tato novela řeší především možnost sloučení Vojenské zdravotní pojišťovny ČR a Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra ČR. Upravuje se oblast cenotvorby léčiv, protože dnes je u nás nejsložitější proces schvalování cen. Novelou se zvýší také poplatek za pobyt v nemocnici z 60 Kč na 100 Kč. Poplatek za položku na receptu zůstává stejný. Na posledním místě, ale v popředí zájmu, je stanovení základní a ekonomicky náročnější zdravotní péče. Ministerstvo zdravotnictví bude připravovat určité výkony, kde bude stanovena základní a eko-

nomicky náročnější varianta léčby.

Odbory předložily k této novele připomínky, zásadní nesouhlas se zhoršením a zúžením rozsahu hrazené péče z veřejného zdravotního pojištění, ale připomínky nebyly Ministerstvem zdravotnictví přijaty.

Náměstek Nosek informoval, že se současně pracuje na velké novele zákona o veřejném zdravotním pojištění, která musí reagovat na všechny ostatní zákony, které se v současné době připravují.

Podle názoru odborového svazu je zadání koalice jasné: šetřit a šetřit, hradit a hradit, spoluúčast pacientů se bude zvyšovat. Jednání sekce nemocnic se

účastnil také řídící sekce lázeňství odborového svazu Martin Vacek, který vznesl dotaz, proč mají odborné léčebné ústavy jiné podmínky při úhradě péče než lázně. Náměstek Nosek reagoval, vysvětloval, závěrem bylo, že na indikačním seznamu pro úhrady péče budou pracovat zástupci lázní.

Po ukončení diskuse s náměstkem Noskem se sekce zabývala otázkou dalšího postupu odborů. Shoda byla na tom, že odbory se budou podílet na připomínkách k zákonům, nesouhlasil s tím, aby se spoluúčast rozšiřovala a nároky pacientů se snižovaly. V systému je dost rezerv, které využívány nejsou.

Další jednání sekce nemocnic, a to na mezinárodní úrovni, se uskuteční ve dnech 22. a 23. června. Srdečně vás zveme!

Ing. Ivana BŘEŇKOVÁ,
brenkova.ivana@cmkos.cz

deklarovala zásadní nesouhlas OS s řízenou péčí a nastiněnými podobami zdravotnictví po reformě.

* V podvečerních hodinách se předsedkyně OS Dagmar Žitníková sešla s místopředsedkyní Senátu PhDr. Alenou Gajdúškovou a MUDr. Karlem Erbenem. Předmětem jednání byla navrhovaná reforma zdravotnictví a přístup státu k prevenci, která by měla být základem zdravotnictví.

* Jednala dozorčí rada odborového svazu.

26. dubna

* Předsedkyně OS Dagmar Žitníková spolu s právníkem OS JUDr. Vratislavem Tomkem a regionální pracovnící Dagmar Novákovou navštívili spolu se zástupci odborové organizace ředitele nemocnice ve Varnsdorfu a následně starostu města Martina Luku, aby projednali nestandardní sociální dialog, který v nemocnici probíhá.

26. – 29. dubna

* V Srbsku ve městě Banja Luka se konalo jednání odborů veřejných služeb z oblasti střední Evropy a západního Balkánu. Jednání se účastnila místopředsedkyně OS Ivana Břeňková, která předložila zprávu o vývoji v České republice.

27. dubna

* V budově ČMKOS se konala první porada s předsedy odborových organizací. Jednání se zúčastnili zástupci odborářů ze Středočeského kraje a Prahy. Poradu řídila předsedkyně OS Dagmar Žitníková.

* Jednání o pokračování existence ZO Nemocnice v Břeclavi se zúčastnil místopředseda OS Ladislav Kucharský.

28. dubna

* Předsedkyně OS Dagmar Žitníková navštívila některé finanční ústavy, které spravují finanční majetek odborového svazu.

29. dubna

* Tradiční položení květin ke vzpomínkové desce 1. máje se v Praze na Střeleckém ostrově zúčastnila předsedkyně OS Dagmar Žitníková.

* Místopředseda OS Ladislav Kucharský jednal s tradičními partnery o poskytnutí zázemí na konání sportovních her v Českých Budějovicích.

1. května

* V Brně se konala již tradiční oslava Svátku práce, o jejíž kvalitní přípravu i úspěšný průběh se značným dílem zasloužily také členky OS zdravotnictví a sociální péče ČR.

2. května

* Jednala sekce nemocnic odborového svazu.

* V Domě odborových svazů se sešel krizový štáb ČMKOS k přípravě demonstrace 21. května. Jednání se zúčastnil místopředseda OS Ladislav Kucharský.

Odboráři dali před Poslaneckou sněmovnou najevo, že si přejí odchod vlády

V pondělí 26. dubna, tedy hned po Velikonocích, jednali poslanci o vyslovení nedůvěry vládě. Českomoravská konfederace odborových svazů se při té příležitosti rozhodla dát najevo svůj názor, že vláda ztratila morální právo dál existovat a rozhodovat o reformách, které ovlivní zásadní životní podmínky občanů, a to často nevratným způsobem. Protože před Poslaneckou sněmovnou se demonstrovat nesmí, zvolila k tomu formu procházení kolem budovy Sněmovny. Situaci hodně odborářům zkomplikoval fakt, že se počítalo s tím, že o vyslovení

nedůvěry vládě se bude jednat ve středu 28. dubna. O změně se dozvěděli až v pátek. To vzhledem k Velikonocím mnoha zájemcům velmi zkomplikovalo možnost zúčastnit se protestu.

Přesto se u metra Malostranská sešlo několik set odborářů, mezi nimi i skupinka lidí z Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR.

Předseda ČMKOS Jaroslav Zavadil je přivítal, upozornil, že před Sněmovnou se nesmí pro-

cházet s transparenty a má se tam dodržovat klid (zabránit lidem v hlasitých projevech nesouhlasu s vládou ale nebylo možné), a vydal se v čele průvodu k budově Poslanecké sněmovny. Před ní už postávalo několik dalších demonstrantů, kteří požadovali STOP vládě. Had odborářů se postupně ovinul kolem bloku parlamentních budov, několikrát prošel před hlavním vchodem do Poslanecké sněmovny a někteří odboráři se vy-

dali sledovat jednání poslanců. Byli ale upozorněni, že při tom na sobě nesmějí mít tričko propagující kampaň „Otevřete oči“. „I toho už se bojí?“, zahučeli přítomní nesouhlasně, když se tuto informaci dozvěděli.

Poslanecké jednání nakonec trvalo sedm hodin a vláda ho „přežila“.

Protestní akce odborů před

Poslaneckou sněmovnou sice neměla masovou účast, ale zajistila, že svůj zásadní nesouhlas s chystanými asociálními reformami dali odboráři najevo i při příležitosti jednání o další existenci vlády.

PhDr. Marie KLÍROVÁ,
klirova.marie@cmkos.cz
Foto Květa Dědovská
a Šárka Tikovská

Odborník žasne a laik se diví

Internetem se od počítače k počítači nese záznam z porady k vypořádání zásadních připomínek vznesených k návrhům zákonů v rámci tzv. sociální reformy, předkládaných Ministerstvem práce a sociálních věcí. Není běžné, aby z takového jednání byl samotnými účastníky pořizován a dál šířen stenografický záznam. Osobně tento krok považuji za výraz zoufalství, zoufalství z bezmoci z průběhu a výsledků vypořádání/nevypořádání připomínek a z přípravy sociální reformy vůbec. Není totiž ani běžné, aby jednotlivé připomínky nebyly

vůbec projednávány a aby zákony byly předloženy vládě se zásadními rozpory tolika připomínkových míst, jako jsou ministerstva vnitra, školství, průmyslu a obchodu, kraje nebo Úřad pro ochranu osobních údajů, Národní rada zdravotně postižených a další.

Přistane-li informace ze setkání připomínkových míst s představiteli a zaměstnanci MPSV, které se uskutečnilo 31. 3. 2011, také na vaši obrazovce, vezte, že vše, co vám bude připadat podivné, opravdu podivné je.

Mgr. Ivana ŠTĚPÁNKOVÁ,
stepankova.ivana@cmkos.cz

Dopis předsedy Evropského fóra zdravotně postižených premiérovi Nečasovi

Brusel, 14. dubna 2011

Věc: Podpora Evropského fóra osob se zdravotním postižením ve věci požadavků NRZP ČR proti omezování práv osob se zdravotním postižením v ČR
Vážený pane premiére,

Evropské fórum zdravotně postižených (EDF) je organizací, která na území Evropy zastřešuje více než 80 miliónů osob se zdravotním postižením. EDF obdrželo informace o situaci v ČR vzhledem k chystané reformě politiky, která se týká práv OZP. Na základě těchto informací se EDF obává, že stávající návrh sociální reformy v ČR významně ohrozí práva a zájmy osob se zdravotním postižením v ČR.

Vláda ČR připravuje tzv. „sociální reformu“. EDF považuje návrh sociální reformy za velmi problematický, ve svých důsledcích povede ke snížení životní úrovně osob se zdravotním postižením v ČR, ke snížení kompetencí, ke snížení dostupnosti veřejných služeb a kompenzačních pomůcek, a tím také k zhoršení dostupnosti práv pro osoby se zdravotním postižením. EDF si v této souvislosti dovoluje upozornit vládu ČR na její závazky, vyplývající z ratifikace Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, především čl. 4.1.d „zdržet se jakéhokoli jednání nebo postupu, jež je v rozporu s touto úmluvou a zajistit, aby veřejné orgány a instituce jednaly v souladu s touto úmluvou“.

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR připravilo jednotlivé návrhy zákonů bez toho, aby je odpovídajícím způsobem konzultovalo se zástupci občanské společnosti. Organizace osob se zdravotním postižením byly důkladně seznámeny s jednotlivými návrhy reformních kroků až při představení legislativní podoby návrhů zákonů. Tento postup je podle našeho názoru v rozporu s čl. 4.3. Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením.

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR navrhuje zřízení speciální sociální platební karty, která by umožnila sledovat krok po kroku, co jednotliví lidé se zdravotním postižením dělají, co, kdy, kde a jak nakupují, kam cestují a podobně. Považujeme takový přístup ke komunitě lidí se zdravotním postižením za nepřijatelný.

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR je přesvědčeno, že příjemcem sociálních transferů na nákup sociálních služeb nemá být klient tak jako doposud, ale příjemcem těchto transferů má být osoba, která poskytuje služby. Považujeme tento návrh za zcela nepřijatelný. Odjímá potřebné kompetence osobám se zdravotním postižením, aby svobodně mohly rozhodovat, od koho jim budou poskytovány sociální služby, v jakém rozsahu, v jakém čase a v jakém místě. EDF považuje tento návrh za zásadní ústup od politiky začleňování osob se zdravotním postižením do společnosti.

Třetím zásadním problémem připravované sociální reformy je navrhovaný způsob posuzování míry závislosti na sociální péči. Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR deklaruje, že posuzování bude uskutečňováno na základě mezinárodní klasifikace funkcí a sociálním šetření. Navržené zákony však výrazným způsobem podporují medicínský přístup k hodnocení rozsahu zdravotního postižení. Je to zásadní odklon od trendu hodnocení rozsahu handicapu vzhledem ke zdravotnímu postižení. To je od sociálního hlediska posuzování dopadů konkrétního zdravotního postižení. Zde si EDF dovoluje upozornit na definici zdravotního postižení podle Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením: „Osoby se zdravotním postižením zahrnují osoby mající dlouhodobě fyzické, duševní, mentální nebo smyslové postižení, které v interakci s různými překážkami může bránit jejich plnému a účinnému zapojení do společnosti na rovnoprávném základě s ostatními.“

Vážený pane premiére, považujeme základní kameny navržené sociální reformy za nepřijatelné. NRZP ČR zorganizovala dne 22. března 2011 demonstraci na podporu svých požadavků před budovou MPSV ČR a této demonstrace se účastnilo více než 4000 lidí, což je největší veřejné vystoupení osob se zdravotním postižením v celé historii ČR. Občané se zdravotním postižením vnímají připravovanou reformu velmi negativně. EDF vyjadřuje svou plnou podporu požadavkům předkládaným NRZP ČR a žádá vládu ČR, aby pozastavila jakékoliv aktivity, které by mohly poškodit práva osob se zdravotním postižením v ČR.

V úctě

Yannis Vardakastanis, předseda EDF

OS zahájil Petici za kvalitní sociální služby a důstojné odměňování zaměstnanců

Na padesát odborářů ze sociálních služeb z celé republiky se sjelo středu 20. dubna 2011 do Prahy, kde s vedením odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR zhodnotili současnou situaci v sociálních službách, seznámili se s připravovanou sociální reformou a s možnými dopady na zaměstnance. Největší diskuse se vedla o odměňování pracovníků v sociálních službách.

Na jednání byl pozván ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, který účast odmítl a ani za sebe neposlal zástupce.

Asociace krajů ČR se omluvila z účasti a zaslala své stanovisko, obsahující závažné výhrady k navržené sociální reformě. Jsou to stejné výhrady, jako mají i odbory a také zaměstnavatelé.

Za Unii zaměstnavatelských svazů ČR na jednání odborářů vystoupila Ing. Radka Soukupová a tyto výhrady potvrdila. Jde především o tom, že reforma se neopírá o žádné poklady, které by ji odůvodňovaly, není řádně projednána s partnery a nejsou známy její dopady na poskytovatele služeb, na klienty, ale ani na stát.

Odboráři podpořili stanovisko k sociálním službám, které přijala výkonná rada Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR na svém posledním zasedání 12. dubna (přinesl ho dubnový Bulletin na straně 3), a vzhledem k závažnosti situace zahájili Petici za kvalitní sociální služby a důstojné odměňování zaměstnanců.

PhDr. Marie KLÍROVÁ, klirova.marie@cmkos.cz

Odbory nesouhlasí s připravovanou sociální reformou

Jednání tripartitního pracovního týmu pro sociální politiku, které se konalo 14. dubna, se neslo v duchu konfrontace. Tento vývoj se dal velmi dobře očekávat, neboť Ministerstvo práce a sociálních věcí nic nezměnilo na svém přístupu k takzvané sociální reformě. Naopak zástupci ministerstva na jednání zopakovali, že na předloženém návrhu trvají a že jim nevádí, že většina přípo-
mínek, a to nejen za odbory a za zaměstnavatele, ale také za další ministerstva či kraje, zůstala nevy-
pofádána.

Odboráře přístup ministerstva po zkušenostech z minula už ani nepřekvapil. Už zažili, že ministerstvo práce na odborné připomínky nereaguje a prosazuje si své asociální a nepromyšlené reformy silou. Odbory na jednání zastupovala předsedkyně Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR Dagmar Žitníková, která vyslovila zásadní nesouhlas s připravovanou reformou. Připomněla, že na MPSV běží projekt za více než 100 milionů korun, jehož výstupy měly dát doporučení pro další reformy. MPSV to nebere v úvahu, refor-

muje se už dnes, a to nejen bez doporučení sociálních partnerů, ale dokonce přes jejich zásadní nesouhlas.

Změny v zákonech nejsou podle odborů prospěšným krokem, ale spíše nevydařeným pokusem. A jak vyplynulo z jednání, ani MPSV neví, jak budou změny probíhat. To prý ukáže čas a praxe!

Dagmar Žitníková se v závěru jednání, které mělo vztah k dotá-
címu řízení, vrátila k tomu, na co odbory upozorňovaly v souvislosti s předchozím postojem MPSV a vlády. Odbory v září loňského roku demonstrovaly proti zavedení pásmového odměňování a nesouhlasily se snížením financí na dotace. Dopředu vyslovily obavy, že když vláda zavede možnost pásmového odměňování a v sociálních službách nebudou finance, začne se šetřit na zaměstnancích.

V posledních dnech dostávají odbory stále více alarmujících informací, že se v zařízeních sociálních služeb chystají zaměstnavatelé zavést pásmové odměňování. Ne proto, že by chtěli své-
volně ubírat zaměstnancům pe-

níze, ale proto, že nejsou finance. Pro zaměstnance by to znamenalo další snížení jejich bídného ohodnocení. Pro pracovníka v sociálních službách, který má měsíčně 10 až 12 000 Kč čistého, je snížení například o 1000 Kč naprosto nepředstavitelné.

Předsedkyně Žitníková závěrem vyslovila požadavek na okamžité řešení této situace. Odborový svaz požaduje změnu nařízení vlády a přeřazení pracovníků v sociálních službách do platové tabulky, která je určena pro zdravotnické pracovníky, a pro rok 2012 trvá na navýšení platů zaměstnanců v sociálních službách minimálně o 10 %. Komplexní řešení platů pro další období odborový svaz požaduje v novele zákoníku práce a zásadně nesouhlasí s usnesením vlády zrušit platové tabulky.

Pracovníci MPSV na tento příspěvek argumentovali tím, že snižování platů je pro ně také nepřijatelné a že za to mohou kraje. Žitníková se vrátila k podstatě věci: Znovu připomněla, že kraje v rozpočtovém určení daní nedostávají finance na sociální služby a i přesto většina krajů sociální

služby dotuje. Hozená rukavice je na straně státu – dodržet zákon o sociálních službách, navrhnout jiný systém financování a do té doby zvýšit státní dotace.

Politické hrátky neprospívají v sociálních službách nikomu a stát ani kraje se své zodpovědnosti zbavit nemohou a musí se domluvit. Je potřeba, aby se konečně po pěti letech od účinnosti zákona o sociálních službách přestalo jen planě diskutovat a našlo se řešení. Zatím na nesystémovosti doplácení zaměstnanci, ale situace je dnes tak vyhrčená, že zítra v souvislosti reformami mají začít doplácet uživatelé. Dagmar Žitníková zdůraznila, že pro odbory jsou nepřijatelné negativní dopady na obě skupiny. Zaměstnanci jsou pro odbory zásadní, poskytují služby, starají se o staré a bezmocné. Je naprosto legitimní chtít, aby za těžkou práci dostali zapláceno. A co se týká klientů, uživatelů sociálních služeb budeme jednou i my, a proto chceme, aby sociální služby byly veřejné, kvalitní a dostupné.

Bc. Dagmar ŽITNÍKOVÁ,
zitnikova.dagmar@cmkos.cz

PETICE ZA KVALITNÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBY A DŮSTOJNÉ ODMĚŇOVÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Průvodní dopis

Dlouhodobé podfinancování sociálních služeb vede k finanční i personální devastaci péče o nejvíce potřebné členy společnosti – lidi staré, bezmocné, těžce nemocné, s fyzickým či mentálním postižením. Každoročně snižované státní dotace na provoz pobytových zařízení sociální péče způsobují opakovaně existenční potíže těchto zařízení, propouštění odborného a zkušeného personálu a velmi nízké platy všech zaměstnanců, které jsou i přes mimořádnou fyzickou a psychickou náročnost této práce jedny z nejnižších v republice.

Chystané zvýšení DPH a další očekávané zdražování situaci v sociálních službách ještě více vyhroutí. Sociální služby jsou obecně financovány ze tří zdrojů – plateb klienta (ty lze vybírat jen do určité výše), příspěvků na péči jednotlivých klientů a dotace od státu, která se každoročně snižuje. Navíc pokračují potíže s financováním zdravotní péče ze strany zdravotních pojišťoven. Poskytovatel je postaven do role pozorovatele, který tok peněz do poskytovaných služeb téměř nemůže ovlivnit. Zaměstnanci jsou postaveni do role sponzorů, kteří vlastními nízkými výdělky umožňují, aby špatně finančně zajištěná zařízení vůbec dál poskytovala péči o ty, kteří nemají kam jít a o něž se nikdo jiný nepostarává.

Společnost se všeobecně shodla na tom, že platy a mzdy ve zdravotnictví neodpovídají náročnosti a zodpovědnosti práce zdravotníků a je třeba je zvýšit. Zároveň se ale stále více rozevírají nůžky mezi příjmy zaměstnanců ve zdravotnictví a zaměstnanců v sociálních službách, přestože pečují o podobně potřebné pacienty a klienty. To ale společnost zatím přehlíží.

Proto touto peticí upozorňujeme veřejnost a příslušné orgány, že sociální služby jsou dlouhodobě podfinancované, že platy zaměstnanců jsou i s ohledem na ostatní profese žalostně nízké a že situace se stává neudržitelnou.

Žádáme všechny, kteří vnímají palčivě tuto situaci a souhlasí s obsahem této petice, aby připojili svůj podpis.

Za petiční výbor

Bc. Dagmar Žitníková
Ing. Ivana Břeňková
Mgr. Ladislav Kucharský
Mgr. Jaroslav Forýtek

předsedkyně OSZSP ČR, v.r.
místopředsedkyně OSZSP ČR, v.r.
místopředseda OSZSP ČR, v.r.
předseda ZO OSZSP ČR, v.r.

PETICE ZA KVALITNÍ SOCIÁLNÍ SLUŽBY A DŮSTOJNÉ ODMĚŇOVÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

My, níže podepsaní,
požadujeme, aby stát více **věnoval pozornost problematice sociálních služeb** poskytovaných v České republice, zejména jejich odpovídající dostupnosti a kvalitě.

Požadujeme, aby **zařízení sociálních služeb byla ze strany státu finančně zajištěna** tak, aby poskytovala potřebnou a důstojnou péči svým klientům v odpovídající kvalitě.

Požadujeme, aby **odměňování zaměstnanců pracujících v sociálních službách** odpovídalo fyzické i psychické náročnosti a odpovědnosti jejich práce a aby byl v sociálních službách **zachován platový systém včetně platových tarifů podle platových stupnic** garantovaných právními předpisy bez zavedení pásmového odměňování.

Za účelem důstojného odměňování zaměstnanců v sociálních službách požadujeme, aby se na **pracovníky v sociálních službách a sociální pracovníky vztahovala platová stupnice**, do níž jsou zařazeni zdravotničtí pracovníci poskytující zdravotní péči, a platové tarify jim příslušely podle této stupnice platových tarifů (viz příloha č. 3 nařízení vlády č. 564/2006 Sb., v platném znění).

Požadujeme **zvýšení platů o 10 % v roce 2012** pro všechny zaměstnance pracujících v sociálních službách.

Motto: Kvalita služeb a péče o klienty úzce souvisí se spokojeností zaměstnanců

Petiční výbor ve složení: Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky

Bc. Dagmar Žitníková, 756 55 Dolní Bečva 303

Ing. Ivana Břeňková, Pplk. Nováčka 422, 190 00 Praha- Běchovice

Mgr. Ladislav Kucharský, Sivice 281, 664 07 Pozořice

Mgr. Jaroslav Forýtek, Vrobelova 2411, 767 01 Kroměříž

Jménem petičního výboru je oprávněn jednat:

Bc. Dagmar Žitníková a Ing. Ivana Břeňková

Petiční archy zasílejte na adresu:

Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče České republiky, Koněvova 54/1107, 130 00 Praha do 30. 7. 2011

Jméno a příjmení:	Bydliště:	Podpis:

Mezinárodní role odborů

V dubnu jsme od Evropské federace odborových svazů veřejných služeb (EPSU) prakticky denně dostávali nějaké nové zprávy týkající se evropského dění a úlohy odborů v něm.

Hodně se diskutuje o tom, zda a jak mají odbory zasahovat do politického rozhodování, ať už na místní, národní nebo mezinárodní úrovni. Základním úkolem odborů je samozřejmě hájit především ekonomická práva zaměstnanců - mzdy a platy, bezpečnost práce, důstojné pracovní podmínky apod. Rozhodování o tom všem by se mělo dít na základě konsensu, tedy shody v názorech zaměstnavatelů a odborů jako zástupců zaměstnanců. Proto existuje sociální dialog - dialog mezi sociálními partnery (odborníky a zaměstnavateli), případně mezi sociálními partnery a vládou, o důležitých otázkách týkajících se ve svých důsledcích právě zaměstnanců. A tady už jde o jednání a rozhodnutí víceméně politická. Ekonomiku od politiky je často velmi těžké oddělit. A to zvláště na vyšších úrovních rozhodování, kdy odbory jsou oficiálním partnerem pro spolurozhodování, oficiálním konzultačním místem, které se vyjadřuje k nejruznějším zákonům, nařízením, evropským směrnicím atd.

Letošní duben byl v tomto směru velice exponovanou dobou. Navíc nejvyšší orgány EU jednaly o důležitých úsporných opatřeních, jimiž by se měly řídit všechny vlády, aby snížily své státní dluhy a překonaly celosvětovou finanční krizi. Tato úsporná opatření velice tvrdě dopadají především na zaměstnance, a to opět především na zaměstnance veřejných služeb - proto EPSU velmi hlasitě proti takovým opatřením protestuje a ve spolupráci s dalšími mezinárodními odborovými centrály organizuje protestní akce.

Kampaň „Ne drastickým úsporám“

Probíhá velká mezinárodní protestní kampaň „NE drastickým úsporným opatřením“, jejímž logem je ohlodaná kost servírovaná na talíři. V jejím rámci se 9. dubna konala v Budapešti padesátitisícová demonstrace, následovalo protestní shromáždění v Bruselu 18. dubna a protesty určitě nekončí, protože rozhodnutí v hospodářském a finančním výboru Evropského parlamentu rozhodně nenasvědčují nějakému zmírnění

škrtů a snižování prostředků pro veřejné financování, spíše naopak. Nevypadá to že by evropské vlády hodlaly naplnit hesla odborové kampaně: „Za kvalitní veřejné služby pro všechny“, „Prioritu pracovním místům a zaměstnanosti“, „Proti škrtům ve veřejných výdajích“, „Ne drastickým úsporným opatřením! Ano sociální Evropě!“, nebo se jim ve svých rozhodnutích alespoň vzdáleně přibližovaly. (Viz: <http://www.epsu.org/a/7546>).

Cesta z krize

EPSU bedlivě sleduje jednání v Evropském parlamentu (EP) a jeho výborech, především v hospodářském a finančním výboru, podává informace svým afilacím a žádá o lobbování u národních zástupců jednotlivých zemí v EP. Také nejvyšší představitel EPSU lobbují u členů EP i u evropských komisařů. 13. dubna se zástupci výkonného výboru EPSU sešli v Bruselu s řeckou komisařkou Marií Damanaki. Ta na setkání mezi jiným řekla: „Evropa je na křižovatce. Rozhodnutí, která bude muset v příštích měsících udělat, budou formovat její schopnost hrát vedoucí úlohu na globální politické a hospodářské scéně v příštích desetiletích. Zároveň ale tato rozhodnutí ukáží, jakou budoucnost Evropa chystá pro své občany.“ Generální tajemnice EPSU Carola Fischbach-Pyttel ji seznámila se zprávou o úsporných opatřeních, kterou pro EPSU vypracoval Labour Research

Department (Výzkumný ústav práce), nezávislé výzkumné pracoviště odborů se sídlem v Londýně. Evropské odbory vidí jednu cestu k řešení důsledků světové krize ve zdanění mezinárodních finančních transakcí, aby se břemeno splácení přesunulo alespoň částečně na velké mezinárodní finanční instituce, které především celosvětovou krizi zavinily. (Viz: <http://www.epsu.org/a/7556>)

Směrnice o pracovní době

EPSU se jako evropský sociální partner vyjadřovala k úpravám evropské směrnice o pracovní době. Trvá na nutnosti zrušit možnost individuálního vyvázání se z působnosti směrnice (opt-out) a kodifikaci rozhodnutí Evropského soudního dvora ohledně pracovních pohotovostí. Ty musejí být podle EPSU plně započítávány do pracovní doby. (Více viz: <http://www.epsu.org/a/7547>).

Zelená listina o veřejných zakázkách

V rámci evropských konzultací reagovala EPSU na Zelenou listinu o pravidlech EU ohledně veřejných zakázek. Veřejné správy by měly mít možnost poskytovat služby „doma“ a nezadávat je povinně externím dodavatelům, ať už veřejným nebo soukromým. Finanční hledisko - nejnižší cena - by nemělo být jediným kritériem při zadávání veřejných zakázek, mělo by se dbát také na další, „sociální“ kritéria služeb poskytovaných ve veřejném zájmu (kolektivní smlouvy, kvalita pracovních podmínek, bezpečnost práce atd.). Více viz: <http://www.epsu.org/a/7559>.

Aktivní a zdravé stárnutí

Počátkem dubna vydala Evropská komise (EK) shrnující zprávu o trendech a příležitostech vyplývajících z konzultace o „Pilotním evropském inovačním partnerství v aktivním a zdravém stárnutí“ (EIP AHA). Také EPSU byla samozřejmě jedním z konzultačních míst (viz: <http://www.epsu.org/a/7548>). Dva typy iniciativ zmíněných ve zprávě, které se především týkají afilací EPSU, jsou následující: „Inovační přístup k péči“ (str. 32 - 35 zprávy) a „Pokračující péče“ (str. 38 - 41). Inovační přístup je velice široce pojatá koncepce zahrnující modernizaci a reorganizaci ve struktuře péče a integraci různých druhů poskytování péče včetně „tele-péče“ a „tele-zdravotnictví“; pokračování péče se týká propagace zdraví, prevence a léčby včetně rehabilitace.

Násilí na pracovišti

Řešení problematiky násilí na pracovišti ze strany třetích osob se pomalu stává „evergreenem“ evropských sociálních partnerů. EPSU se zúčastnila kulatého stolu k této problematice 22. března v Sofii. Kolem 50 účastníků zahrnovalo odboráře, ošetrovatelské profesionály, zaměstnavatele ve zdravotnictví, zástupce patientských organizací, zúčastnili se i zástupci bulharského ministerstva zdravotnictví, ministerstva sociálního zabezpečení a stálého výboru pro zdravotnictví bulharského parlamentu. Byl založen stálý výbor pro řešení problematiky násilí ve zdravotnictví, jehož členy se stali zástupci spoluorganizátorů akce včetně zástupců příslušných ministerstev a veřejných orgánů. Více o této akci si můžete přečíst na adrese <http://www.epsu.org/a/7549>, kde najdete i vystoupení EPSU na tomto semináři a odkaz na „Multisektorový návod pro řešení násilí ze strany třetích osob“, který byl přeložen mezi jiným i do češtiny.

Toto jsou jen některé akce a události, na kterých se naše evropská odborová organizace v poslední době podílela, o kterých nás informovala nebo nás v jejich rámci žádala o podporu, pomoc, informace apod. Česká republika je součástí EU, a proto se jí dění v EU velice úzce dotýká. Odbory jsou nedílnou součástí každého národního společenství členských států EU a musejí se tudíž podílet na různých jednáních a také jasně vyjadřovat svůj postoj k aktivitám svých vlád i nadnárodních orgánů v rámci evropského společenství. Neměli bychom na to zapomínat ani pod tlakem bezprostředně působících místních problémů a starostí. Ty totiž s touto mezinárodní úrovní velice úzce souvisí, často jsou dokonce jejím přímým důsledkem.

Z materiálů EPSU vybrala PhDr. Jana VESELÁ,
vesela.jana@cmkos.cz

Proč nemůžeme souhlasit s tzv. sociální reformou?

V rámci tzv. sociální reformy předložilo Ministerstvo práce a sociálních věcí do připomínkového řízení své návrhy, ke kterým Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR jako samostatný subjekt i jako součást Českomoravské konfederace odborových svazů uplatnil připomínky. Připomínkové řízení bylo vskutku nestandardní a, jak se vyjádřil i představitel zaměstnavatelů, pravděpodobně vstoupí do dějin. Ale o tom je zmínka na jiném místě. Zde bychom vás chtěli seznámit s hlavními obecnými připomínkami odborového svazu k předloženým návrhům MPSV.

Ve svých stanoviscích OSZSP ČR mj. uvedl:

Upozorňujeme na vysoce nestandardní proces přijímání zákonů, kdy do připomínkového řízení je dán předpis, který v téže době prochází novelizací v zákonodárných tělesech a jehož text dosud nebyl publikován ve Sbírce zákonů.

Znění zákonů nabývá platnosti až jejich vyhlášením ve Sbírce zákonů. K rozsáhlé novelizaci zákona o zaměstnanosti dojde zákonem o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů. Avšak tento návrh zákona byl vrácen prezidentem republiky a až do 14. března nebylo jasné, zda a kdy nabude účinnosti. V rámci připomínkového řízení jsou tak připomínková místa nucena pracovat s textem zákona, který není ještě ani platný. V době, kdy nebyl dokončen legislativní, rozuměj zákonodárný, proces, posuzovat další novelu ještě „ne-novelizovaných“ ustanovení, je velmi legislativně náročné, ale především nekorektní ze strany navrhovatele. Poukazujeme na podstatné ztížení možnosti seznámení se s měněnou a změněnou materií, na pracné dohledávání platného a schváleného znění zákonů v jiných dokumentech než ve Sbírce zákonů, na nepřehlednost záměrů, na novelizaci ještě nepublikovaných ustanovení. Vezmeme-li do úvahy, že podstatná část ustanovení se týká osob se zdravotním postižením, jejichž zdravotní znevýhodnění ještě všechny uvedené komplikace násobí, nezbyvá než se proti legislativní práci MPSV ohradit a označit ji za nesystémovou nebo uvažovat o záměru znepřehlednit právní úpravu s nejasným cílem. Obojí považujeme za odsouzení hodné, ne-transparentní, nedemokratické a velmi důrazně proti takovému postupu ze strany státu protestujeme.

OSZSP ČR zásadně odmítá záměry Ministerstva práce a sociálních věcí založené na asociálních pohnutkách a chaotický a ne-transparentní způsob legislativní práce.

V předloženém materiálu je opomenut jeden z velmi významných dopadů převedení agend na Úřad práce, a sice analýza personálního zabezpečení nové struktury a změny právních vztahů pracovníků dosud zajišťujících příslušné agendy, včetně vyčíslení dopadů. Ministerstvo práce pomíjí skutečnost, že dojde ke zrušení stovek nebo tisíců (?) pracovních míst a lze očekávat nárůst počtu nezaměstnaných.

K samotné problematice nelegální práce a cílům omezit praktiky obcházení zaměstnání formou výkonu samostatné výdělečné činnosti nebo na základě občanskoprávních smluv si dovoluujeme upozornit, že předložené návrhy řeší pouze důsledky, nikoliv příčiny stavu, který je prohlašován za nežádoucí. Je konstatováno, že závislá práce bývá vykonávána na základě jiných právních vztahů než pracovněprávních, a tím dochází k významným únikům v oblasti pojistného i daní a pobočkami Úřadu práce na pracovišti zaměstnavatelů není možné zjistit, ke které právnické nebo fyzické osobě jsou fyzické osoby pracující na pracovišti kontrolované osoby v nějakém právním vztahu. Pak bychom tedy považovali za potřebné zabývat se příčinami, proč je pro zaměstnavatele i „zaměstnance“ výhodné takové obcházení zákona. Máme za to, že vytvořením definice a zvýšením pokut nelze předpokládat, že bude odstraněna příčina nežádoucího stavu. Posílení odstrašovacího efektu, účinku hrozících sankcí, ale pouze finančního charakteru, podle našeho názoru k dosažení vytyčených cílů nedojde. Obáváme se, že může nastat dvojitý efekt: přenášení rizika na zaměstnané osoby, kterým bude kladeno za vinu případné odhalení nelegální práce a následná sankce a v případě mafii ani stotiscová pokuta nebude dostatečně odstrašující hrozbou. Nesouhlasíme s řešením cestou represí. Doporučujeme začít hledat pozitivní motivaci zaměstnavatelů zaměstnávat pracovníky v řádném pracovněprávním vztahu.

Doporučujeme hledat skutečné příčiny nelegální práce a cesty k jejich odstranění, např. v oblasti pojistného a daní.

Principiálně nesouhlasíme s tím, aby byly měněny zákony jen proto, že určitá, zpravidla vždy menšinová část subjektů, využívá mezer a zákon obchází, aby slušná většinová společnost byla preventivně a restriktivně sankcionována za něco, co stát není schopen řešit. Nemůžeme proto přijmout zdůvodnění a argumentaci o zabrání nemorálních praktikám a znemožnění nežádoucího jednání snížením příspěvku na podporu zaměstnávání i srážky ze mzdy a znemožněním souběhu příspěvků.

Konstatování, že „stávající právní úprava zaměstnávání osob zdravotně postižených nedokáže efektivně podporovat zaměstnávání těchto osob“ nemůže být důvodem ke zrušení chráněných dílen atd. Zatímco zrušení chráněných dílen je odůvodňováno zneužíváním tohoto „institutu“ a namísto efektivní kontroly je raději přistoupeno ke zrušení.

Opětovně i v tomto případě preferujeme a požadujeme řešení příčin a nikoli následků špatných koncepčních rozhodnutí.

Nesouhlasíme s tím, aby Úřad práce určoval, jakým způsobem bude vyplácet podporu v nezaměstnanosti a při rekvalifikaci. Je na příjemcích, aby Úřadu sdělili, jakým způsobem chtějí a mohou vyplacenou podporu dostat. Mohlo by se stát, že Úřad práce, z důvodu úspory prostředků na platbách, by preferoval elektronické bankovníctví převodem u té banky, u které má zřízený účet. Nutil by tak nepřímou příjemce podpory zřídit si účet u téže banky a na základě zkušeností nelze ani vyloučit, že by Úřad byl touto bankou zvýhodněn za „nábor“ nových klientů. V době, kdy i vedení účtu bankou je zpoplatněno, zůstávala by nemalá část prostředků určených příjemcům podpory jako poplatek bankám. Je nutné zohlednit i dostupnost poštovních přepravců (včetně trendu omezování poboček České pošty) a poboček peněžních ústavů a bank pro příjemce v těch nejvzdálenějších obcích. Není možné, aby vynakládali nemalé finanční prostředky na to, aby si mohli dojet do banky nebo bankomatu vyzvednout své prostředky nebo aby tak byli (byť opět nepřímo) nuceni zřídit si elektronické bankovníctví, ač by o ně jinak neměli zájem.

Odborový svaz nemá námitek proti odstranění legislativních problémů (upravit práva a povinnosti občanů nikoliv prováděcím předpisem, ale zákonem), případně problémů věcné povahy, ani proti principu agregace dávek. Předložený návrh však namísto agregace ruší dosud poskytované dávky, resp. neuznává většinu dosavadních důvodů pro poskytnutí příspěvku osobám, jejichž zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý. Pro to, aby se legislativní stav „dostal do souladu s ústavním pořádkem“, není snad nutné rušit další, skoro všechny, dosud poskytované dávky.

Požadujeme vysvětlit větu, že „*Letitá praxe realizace právní úpravy ukazuje na potřebu zacílení v rámci rozsahu krytých osob a zúžení okruhu dávek*“.

Přestože důvodová zpráva uvádí, že „návrh vychází ze záměrů „Sociální reformy v roce 2011“, která obsahuje soubor opatření, která sledují následující cíle:

- snížení administrativní zátěže pro uživatele služeb,
- zefektivnění práce orgánů státní správy,
- zkvalitnění systému péče o ohrožené dítě,
- dosažení maximální možné účelnosti dávek,
- lepší zacílení a adresnost sociálních dávek,
- podporu sladění rodinného a pracovního života u rodin s dětmi“.

ve skutečnosti se jedná o zrušení dosud poskytovaných dávek a znepřehlednění systému. Obáváme se, že hlavním cílem návrhů je ušetřit finanční prostředky na osobách, které se z důvodu a podstaty svého dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nemohou účinně bránit.

Nemůžeme principiálně souhlasit s příjmovým testováním žadatelů o dávku. Ze zemí a systému, kde takové testování bylo prováděno, se vždy ukázalo, že tento postup vede k podstatnému prodražení systému. Obáváme se, že prostředky, které v této kapitole jsou k dispozici, zůstanou stejné, ale namísto potřebným, osobám v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu, budou vynakládány na aparáty, administrativu a náklady na testovatele. Testování žadatelů musí představovat

zvýšené náklady na proškolení a činnost testovatelů a zavede se neúměrně rozsáhlá agenda – spisů (15 let archivovaných) nejen žadatelů, ale i všech osob společně posuzovaných, tedy minimálně na každého žadatele jedna (ale nezřídka samozřejmě i více) další posuzovaná osoba.

Žádný nový systém nelze stavět na nepodložených odhadech (*Odhaduje se, že nárok na příspěvek na mobilitu by mohl vzniknout cca 260 000 osobám, ... lze předpokládat, že 20 % z nich splní podmínky na příspěvek na mobilitu ve vyšší výši ...*), bez konkrétních verifikovaných tvrdých dat. Nelze rušit systém na základě odhadů a dohadů.

Předložené odůvodnění nutnosti nové právní úpravy, vyjma potřeby úpravy materie zákonem, není možné považovat za dostatečné a nevyplývá z něj nutnost změny systému a zrušení dosud poskytovaných dávek. Z toho důvodu odborový svaz vyslovuje zásadní nesouhlas s předloženým návrhem.

V žádném případě nemůžeme souhlasit s důvody (a posléze tedy i způsobem), které zpracovatele, Ministerstvo práce a sociálních věcí, údajně vedly k předložení změn zákonů.

Většinu těchto důvodů považujeme nejen za asociální, ale i za amorální, v příkřím rozporu s proklamovanými tezemi vedoucí k dalšímu bourání sociální soudržnosti občanů, k přímému i nepřímému podněcování nesolidarity, k podpoře sobectví a vzniku určitého kastovníctví a antagonismu.

Ve společnosti, která se označuje za dodržující nezadatelná lidská práva, není možné stavět změnu zákona na tom, že

- *zahraniční zkušenosti ukazují, že občané se po určité době naučí sebeprísnější dávkový systém využívat ve vyšší míře, než byly předpoklady při jeho koncipování a přijetí,*

- *řada občanů se naučila určité výhody zákona o pomoci v hmotné nouzi využívat. Proto se navrhuje určitá zpřísnění...*

- *snížení počtu příjemců dávek pomoci v hmotné nouzi nebo snížení okruhu oprávněných osob mající nárok na doplatek na bydlení z důvodu jeho převedení na obce – je výhodou, kvůli které je také preferována varianta II.*

Jestliže sociální pracovníci v současné době (nikoli tedy obecně, ale toliko v současné době) *potřebnou odbornou pomoc nemohou v plném rozsahu zabezpečovat, popřípadě se jejich pomoc soustřeďuje jen na sociální šetření a zjišťování příčin nepříznivé sociální situace*, je nutné hledat a popsat příčiny tohoto stavu a ne dávat tuto konstatovanou skutečnost za důvod zpřísnění posuzování situace příjemců!

Požadujeme vysvětlení a odůvodnění, proč sociální pracovníci v současné době nemohou v plném rozsahu zabezpečovat potřebnou odbornou pomoc, popřípadě proč se jejich pomoc soustřeďuje jen na sociální šetření a zjišťování příčin nepříznivé sociální situace.

Navrženým přísnějším posuzováním situace hmotné nouze osob dojde k posunutí hranice bída a následnému zbídačování občanů, jejichž situace osciluje kolem této hranice. I přes proklamaci, že cílem vládní politiky je „potvrzení politického závazku Evropské unie bojovat proti chudobě a sociálnímu vyloučení“, dojde ve skutečnosti k výraznému zchudnutí většiny obyvatel – tak si snad chce vláda nejprve připravit pole, na které bude mít s kým bojovat (proti chudobě)?

V návrhu zcela postrádáme naplňování teze, že *situace osob, které se ocitají ve stavu hmotné nouze, vyžaduje profesionální sociální práci s využitím všech vhodných a osobou v hmotné nouzi akceptovatelných metod a postupů.*

Není možné v rámci identifikace nákladů kalkulovat o veřejných prostředcích až diletským způsobem, že

- *lze odhadnout, že bude docházet k růstu výdajů,*

- *lze předpokládat, že dojde k poklesu nákladů, apod.*

Vzhledem k tomu, že nemůžeme souhlasit s východiskem, která ministerstvo vedla k předložení návrhu, nemůže souhlasit ani s návrhem samotným.

Ke změně zákona o sociálních službách

S politováním konstatujeme, že důvodová zpráva nenaplnuje požadavky kladené na důvodovou zprávu jako podkladu v rámci legislativního (rozuměj zákonodárského) procesu. Svým charakterem se jedná spíše o studii, pouhé převzetí zpracovaných základních informací a způsobu využití příspěvku na péči, než o analýzu právního stavu a jasného, věcného a přehledného zdůvodnění navržených změn zákona.

Důvodová zpráva obsahuje zbytečné, zbytné, o to však rozsáhlejší informace nevedoucí k objasnění nutnosti změn zákona. Pevně doufáme, že v důsledku přebujelých a pro **zdůvodnění sjednocení výplaty nepojistných dávek** nepodstatných informací (zahlcení grafy, faktografie jdoucí až do takových detailů jako jsou úvazky jednotlivých kategorií pracovníků v sociálních službách) pracně dohledávání důležité myšlenky v textu nebylo záměrným znehodnocením vedoucím k otupění pozornosti čtenáře neustálým opakováním nutnosti snížení příspěvku na péči.

Samotnými předkladateli je připuštěno, že východiskem pro cíl je přijetí opatření, která směřují ke zvýšení soukromých zdrojů osob, které potřebují péči, a osob k nim povinných výživou!

Některá konstatování, která mají směřovat k vytyčenému cíli, však jsou v kontradikci. Např.

- *propojení kapacit způsobů v zajištění péče a takto izolované systémy jsou pak „přetěžovány“.* Přetížením rozumíme to, že *neformálně pečující osoby jsou natolik zaangažovány péčí, že se již fakticky nemohou uplatnit v jiných společenských oblastech, tj. především v účasti na trhu práce* x *opatření se jsou současně tlakem na větší aktivitu pečujících osob především v uplatnění na trhu práce*

- *Z grafu je patrné, že úhrady klientů jsou majoritním zdrojem financování služeb sociální péče* x *Absence soukromých zdrojů výrazně snižuje efektivitu zajištění péče.*

Přičemž na jiném místě je konstatováno, že *Výdaje osob ze soukromých zdrojů nejsou fakticky dle současných indikátorů definovatelné.* Důvodová zpráva se, bohužel, nevyhnula množství tzv. vaty – velkému množství prázdných, na první pohled ale možná hezky znějících frází – např.

- *Současná situace ve způsobech zajištění péče je charakteristická tím, že vytváří prostředí, ve kterém jsou způsoby zajištění péče registrovanými poskytovateli sociálních služeb a neformálními pečujícími (rodina, přátelé, jiné osoby) od sebe izolovány. Nedochází tak k žádoucímu propojení kapacit způsobů v zajištění péče a takto izolované systémy jsou pak „přetěžovány“.*

- *Navržené řešení přispěje k zajištění optimalizace činnosti lékařské posudkové služby, zefektivnění posudkových procesů, při zachování stability systémů a kontinuity dávkových řešení.*

Žádáme vysvětlení zřejmě nelogického tvrzení, že *pokud by nedošlo k realizaci navržených opatření, trend prohlubování nesouladu mezi objemem vynaložených prostředků a efektivitou poskytované péče by ve svém důsledku znamenal snížení příležitosti pro osoby, které potřebují pomoc jiných* a požadavku na snížení příspěvků z veřejných zdrojů, snížení *těžkých ekonomických dopadů aplikace stávajícího znění zákona.*

Nemůžeme souhlasit s návrhy variant, které se liší pouze v datu účinnosti (od 1. 1. 2012 nebo 1. 1. 2013), přičemž navržená opatření jsou „variantně“ totožná a pozdější „varianta“ sice naplní cíle a principy řešení, ovšem přinese zbytečný (!) odklad.

Vzhledem k tomu, že navržené změny směřují k jiným cílům, než je sjednocení výplaty nepojistných dávek, směřují k podstatným změnám v základech systému sociálních služeb, požadujeme vypuštění části druhé návrhu – změn zákona o sociálních službách.

Navržené znění omezující trvání školicí vzdělávací akce na max. 4 hodiny pokládáme za degradující povinnost prohlubování kvalifikace. Je s podivem, že právě z dílny MPSV vychází návrh, že kvalitu lze měřit počtem hodin a přitom za dostačující považovat nejvýše 4 hodinovou školicí akci. Znamená to, že i hodinové proškolení bude pro potřeby splnění formy školicí akce dostatečným?

Zásadně nesouhlasíme s tím, aby vzdělávání a proškolení zaměstnanců bylo poměřováno počtem hodin, a to maximálním, a nezhledňovalo potřebu zaměstnavatele, osobnost, znalosti, dovednosti, zkušenosti a schopnosti jednotlivých pracovníků. Požadujeme ponechání pravidel prohlubování kvalifikace, alespoň pokud jde o účast na školicích akcích, v rámci obecných pravidel zákoníku práce. Nepovažujeme za potřebné zvláštním způsobem, speciální úpravou deformovat institut prohlubování kvalifikace platný pro všechny ostatní resorty.

Z připomínky OSZSP ČR vybrala Mgr. Ivana ŠTĚPÁNKOVÁ,
stepankova.ivana@cmkos.cz

Seminář Důchodová reforma – výzva i nebezpečí

Pod záštitou předsedy Senátu pana Milana Štěcha se dne 24. března 2011 konal v prostorách Senátu seminář Důchodová reforma – výzva i nebezpečí. Tohoto semináře se zúčastnili předseda Senátu Milan Štěch, místopředseda Senátu Zdeněk Škromach, ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek, vedoucí CESES Fakulty sociálních věd Karlovy Univerzity Martin Potůček, předseda Vědecké rady Ekonomického ústavu slovenské Akademie věd Peter Staněk, bývalý eurokomisař Vladimír Špidla, viceprezident Asociace penzijních fondů ČR Mojmír Bolcník, vedoucí právního oddělení ČMKOS Vít Samek a na závěr semináře vystoupil koordinátor makroekonomické pracovní skupiny iniciativy ProAlt Jiří Šteg.

Seminář zahájil předseda Senátu Milan Štěch. Podle jeho slov probíhá dlouhodobě odborná i veřejná diskuse na téma důchodová reforma, ale ne vždy je vedena seriózně, což vede k určité skepsi ve společnosti. Někteří starší spoluobčané, ale překvapivě zejména i mladí, odpovídají na otázku, jak bude vypadat důchodová reforma, odpovědí lakonickou – nebudeme mít žádné důchody.

Větší i menší změny důchodového pojištění jsou prováděny průběžně od roku 1990. V současné době je stále hlavním zdrojem penzí státem garantovaný povinný průběžně financovaný první pilíř. Od roku 1996 v ČR existuje další doplňkový pilíř – tzv. penzijní připojištění, který je fondový, je dobrovolný, privátně spravovaný a je státem podporovaný. I přes státní podporu však naspořené částky účastníků nezabezpečují dostatečné úspory na stáří. Vláda proto představila svůj návrh důchodové reformy, v rámci kterého plánuje zavedení dalšího fondového pilíře. Avšak hospodářská krize, malé výnosy z různých bankovních vkladů a dalších produktů, nemalé poplatky za správu, špatné zkušenosti s podobnými systémy v zahraničí vzbuzují dle Milana Štěcha u občanů obavy a klade si otázku, zda cesta vyvedení části prostředků z 1. pilíře do nového fondového pilíře je tou správnou cestou. A zda je správné a pro občany přijatelné spojovat důchodovou reformou se zvyšováním DPH.

Prvním přednášejícím na semináři byl ten nejpovolanější – ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek. Důchodová reforma je podle ministra jednou z nejvýznamnějších dlouhodobých civilizačních výzev a je úkolem nás všech pokusit se předat dalším generacím pokud možno dobrý funkční systém důchodového zabezpečení, který by neměl v sobě skrývat nebezpečí v podobě například vnitřního zadlužení. Seminář považoval za velmi dobrou příležitost, aby mohl obsírněji, nezkratkovitě a nezkrusleně představit základní teze důchodové reformy. Téma důchodového zabezpečení a důchodové reformy není podle ministra téma jedno-

duché a vyjádřil politování nad tím, že i přes jeho maximální snahu naprostá většina médií informuje o tak složitě strukturovaném problému velmi nepřesně a útržkovitě, čímž dochází ke vzniku virtuálních problémů, nepochopení a zkreslených interpretací. Proto doufal, že i jeho vystoupení přispěje k objasnění základních tezí připravované důchodové reformy. Zásadním důvodem vyvolávajícím potřebu prove-

duchou bude postaven zejména na tom, že pojištěnci budou mít do dosažení věku 35 let možnost rozhodnout se pro vyvážení části pojistné sazby ze státního průběžného systému do nového fondového pilíře. Tento fondový pilíř tak bude financován jednak vyvážáním 3 procentních bodů z účastnickova pojistného na důchodové pojištění z 1. průběžného pilíře a k těmto 3 procentním bodům bude mít povinnost při-

Takto se podle ministra Jaromíra Drábka vede otevřená, široká a především nepředpojatá diskuse na téma důchodová reforma... K diskusi byli připraveni (zleva) Martin Potůček, Peter Staněk, Milan Štěch, Zdeněk Škromach, vedle prázdného místa pana ministra Vladimír Špidla a samozřejmě všichni přítomní.

dení důchodové reformy je podle ministra očekávaný demografický vývoj a jeho dopad na finanční stabilitu důchodového systému, respektive jeho schopnosti zabezpečit přiměřené příjmy ve stáří. V současné době připadá na jednoho důchodce 1,8 plátce pojistného na sociální pojištění, tento poměr se však podle něj bude nadále zhoršovat a v roce 2050 bude tento ukazatel přibližně 1,2 ekonomicky aktivního na jednoho důchodce. Proto je pro vládu důchodová reforma prioritou a zavázala se provést takovou reformu důchodového systému, aby byl dlouhodobě finančně udržitelný a aby byl schopen reagovat na měnící se demografickou strukturu české společnosti. Z toho důvodu je podle něj potřebné zvýšit diverzifikaci příjmů a obtížně udržitelný průběžně financovaný základní systém doplnit o možnosti soukromých úspor.

Nově navrhovaný důchodový

dat další 2 procentní body z vlastních prostředků. Správu fondového pilíře budou provádět penzijní společnosti. Občan tak bude svůj celkový důchod dostávat ze dvou nezávislých zdrojů, výplatu důchodu z 1. pilíře bude provádět Česká správa sociálního zabezpečení a důchod ze 2. pilíře životní pojišťovna. **Na závěr svého vystoupení ministr zdůraznil, že nová podoba důchodového systému musí vzniknout tím nejlepším a zároveň neobtěžnějším způsobem – otevřenou a pokud možno nepředpojatou diskusí, do které se musí zapojit informovaná širší odborná i laická veřejnost.** Dále uvedl, že věří, že i tento seminář je důležitým příspěvkem a dobrou platformou pro tuto diskusi a pomůže v debatě o teoretických i praktických možnostech budoucnosti našeho důchodového systému.

Po krátkém vystoupení pana ministra byl dalším přednášejícím

vedoucí CESES Fakulty sociálních věd Karlovy Univerzity Martin Potůček, který si namísto obvyklé přednášky připravil 12 otázek na pana ministra. Těchto 12 otázek si v souvislosti s důchodovou reformou klade v zásadě každý o veřejné záležitosti se zajímající občan této země. Avšak v okamžiku, kdy chtěl Martin Potůček položit tyto otázky panu ministrovi, byl taktně upozorněn Zdeňkem Škromachem, že ministr Drábek se omluvil a již ze semináře odešel a spolu s ním i televizní štáby.

Na Martinu Potůčkovi bylo znát neskutečné zklamání, protože chtěl právě pana ministra pochválit za to, že vyzval přítomné k nepředpojaté a široké diskusi na tak závažné téma, jakým je důchodová reforma. Bohužel ministr se po svém krátkém

vystoupení, ve kterém pouze shrnul základní a všeobecně známé teze o připravovaném důchodovém systému, vytratil takřka jako pára nad hrncem. O tom, jak si ministr Drábek představuje širokou a nepředpojatou diskusi, svědčí i fotografie.

Přestože ministr Drábek seminář opustil a již více se nevrátil, položil Martin Potůček 12 otázek týkajících se připravované důchodové reformy (místopředseda Senátu Zdeněk Škromach přislíbil, že všech 12 otázek předá panu ministrovi):

1. Proč vláda dosud nezahájila seriózní celospolečenskou debatu o připravované důchodové reformě?
2. Proč vláda prosazuje nový pilíř soukromého fondového připojištění?
3. Proč je reforma důchodového pojištění spojována se zvýšením sazby DPH?
4. Proč je v současných podmínkách deficitu rozpočtu důchodového po-

jištění navrhováno další vyvedení části prostředků?

5. Proč budou lidé nuceni zůstat v novém penzijním systému, avšak vláda nepřebere odpovědnost za situaci, která nastane, až lidé odejdou do důchodu?

6. Proč vláda trvá na tom, aby správa svěřených prostředků v novém pilíři byla svěřena soukromým fondům?

7. Jak se nový systém vypořádá s principem ekvivalence, kterou napadl Ústavní soud?

8. Proč pokles důchodů u 70 % nových pojištěnců zdůvodňuje vláda tvrzením, že tento pokles bude novým důchodcům vykompenzován zvýšením důchodů v závislosti na inflaci?

9. Proč vláda využila tzv. malé novely důchodového pojištění k mnoha dalším zpřísněním výpočtu důchodů?

10. Proč vláda zdůvodňuje potřebu reformy demografickou situací?

11. Proč vláda nevěnuje dostatečnou pozornost propojení důchodové reformy s robustní rodinnou politikou?

12. Proč se vůbec neuvažuje o výrazném zvýšení procenta HDP plynoucího do českého důchodového systému?

Byla opravdu velká škoda, že ministr Drábek v tichosti opustil seminář a otázky zůstaly nezodpovězeny. Výše uvedené otázky si klade spousta občanů České republiky a jejich zodpovězení by jistě vneslo více světla do připravované reformy důchodů. Avšak možná to je ten důvod,

proč pan ministr nezůstal a nediskutoval...

Dalším přednášejícím byl předseda Vědecké rady Ekonomického ústavu slovenské Akademie věd Peter Staněk, který se snažil uvést čistá fakta k úvaze o fondovém důchodovém systému, který byl již na Slovensku zaveden. Hned na úvod předeslal, že není ani přívržencem, ani odpůrcem fondového pilíře, ale připustil, že slovenské zkušenosti s fondovým důchodovým pilířem budou možná velmi zajímavým varováním pro Českou republiku, respektive pro české občany.

Prvním varováním v souvislosti s fondovým pilířem je podle něj struktura spořitelů. Na Slovensku je 78 % lidí, kteří mají mzdu průměrnou a nižší. Průměrná mzda na Slovensku je 778 eur, ale 36 % občanů, kteří pracují, má mzdu do 500 euro hrubého a dalších 20 % má mzdu do 550 eur. Tito lidé, kteří budou z průměrné a nižší než průměrné mzdy vkládat do fondového pilíře, nikdy na žádný výrazný důchod nenaspoří. Podle jeho slov, aby občan měl reálnou šanci našetřit ve fondovém pilíři peníze na důchod, musel by mít minimální měsíční příjem 900 euro v čistém po dobu 30 budoucích let, nesměl by být nezaměstnaný, nemocný a za této situace by se občan dočkal za 30 let vrácení toho, co do systému vložil – bez zhodnocení. Druhým rizikem je zhodnocení úspor ve fondovém pilíři. Jako příklad uvedl, že slovenské

důchodové fondy nakoupily v minulosti velmi atraktivní maďarské státní dluhopisy, avšak po příchodu hospodářské krize se objem kapitálu z těchto dluhopisů snížil z 93 mld. na 36 mld. za dobu dvou let! Slovenské důchodové fondy, respektive občané, kteří si v těchto fondech spoří, tak během dvou let přišly o kapitál ve výši 57 miliard slovenských korun. Dalším problémem k úvaze je tzv. přechodné období. Žádná reforma, podle jeho slov, nemůže začít tím, že k 1. 1. budoucího roku bude zrušen tradiční důchodový systém a přejde se na nový. Ti, kteří nemohli našetřit ve starém systému, musí ještě dostávat podle starého systému budoucích patnáct dvacet let. Slovensko vyvedlo do fondového pilíře devět z 18 procent odvodů na důchodové pojištění. Dluh na dorovnávání 1. průběžného pilíře v podmínkách Slovenské republiky v budoucích 25 letech představuje 1,641 bil. slovenských korun. Tento dluh není Slovensko schopno vyrovnat, ani kdyby zprivatizovalo vše, co se na Slovensku zprivatizovat dá. Je samozřejmě na zamyšlenou, zda v ČR bude vláda schopna dorovnat díru, která vznikne po vyvedení části pojistného v 1. průběžném pilíři, zvýšením DPH? Na závěr svého vystoupení Peter Staněk uvedl, že peníze jsou nejzásadnějším problémem budoucnosti. Všechny evropské země stojí před zásadní otázkou budoucích reforem. Proto vyzval přítomné, aby spojili

síly a hledali optimální řešení využitím všech zkušeností. Aby se neobávali těch negativních, i těch pozitivních, a v diskusi aby se pokusili najít to, co bude tou Occamovou břitvou budoucího vývoje, protože nejde o nic jiného než o nás samotné, neboť každý z nás se chce dožít důchodu i ho brát.

Dalším přednášejícím byl **vedoucí právního oddělení ČMKOS pan Vít Samek**, který se pokusil vysvětlit pohled odborů na důchodovou reformu a argumentovat, proč si odborové myslí, že vytvoření fondového pilíře je chybou a omylem. (Informace odborů o chystaných reformách již přinesl dubnový Bulletin na stranách 18 a 19 a najdete je na webu ČMKOS.)

Co říci na závěr? Snad jen to, že podobný seminář by měl absolvovat každý občan České republiky, aby si udělal obrázek o tom, co vláda ve své důchodové reformě chystá, a byl schopen se řádně rozhodnout, jak bude nakládat se svým důchodovým pojištěním. Bohužel jsme se nedočkali odpovědí na naše otázky a odchod ministra Drábka byl jen důkazem toho, jak vláda své reformy diskutuje s odbornou, ale i laickou veřejností.

Ing. Tereza HAVELKOVÁ,
havelkova.tereza@cmkos.cz

Zdroj: písemný záznam semináře, který poskytl Senát

Text tohoto záznamu najdete také na webu OS zdravotnictví a sociální péče ČR.

ČMKOS: Důchodová reforma v ČR = byznys a důchody bez záruky

O důchodové reformě se hovoří denně, vládní koalice a do značné míry i média ji však lidem představují jen jako nevyhnutelnou nutnost snížit náklady na důchody, které vyplácí Česká správa sociálního zabezpečení z důchodového pojištění. Má dojít k dobrovolnému převedení 3 % pojistného z důchodového pojištění do penzijních fondů spravovaných novými důchodovými společnostmi, do nichž by museli občané, pokud se dobrovolně rozhodnou do nového důchodového spoření vstoupit, přispívat další 2 % ze svých mezd.

Občanům se slibují vyšší důchody, pokud do důchodového spoření vstoupí, a nižší, pokud se budou chtít spoléhat dále jen na státem provozované a garantované důchodové pojištění. I uznávání ekonomičtí odborníci dnes přiznávají, že tak, jak je důchodové spoření navrhováno, může přinést lepší důchodové nároky pouze lidem, jejichž příjmy budou přesahovat 35 tisíc Kč měsíčně. Je na místě si připomenout, že těch je mezi námi jen asi 15 %.

Stejně tak je dobré vzít do úvahy informaci Ministerstva práce a sociálních věcí, že matkám pečujícím o děti či nezaměstnaným stát na jejich důchodové spoření přispívat nebude, na rozdíl od současného důchodového pojištění, v němž jsou matky i nezaměstnaní chráněni.

Většinu obyvatel naší země tak důchodová reforma navrhovaná vládou přinese nižší důchody, než které by jim zajistil současný důchodový systém, pokud by v něm zůstalo pojistné v plné výši. Důvody pro to jsou přinejmenším čtyři: ztráta solidarity, způsobená přechodem do individuálního důchodového spoření, investiční riziko, které může vést k menším i větším ztrátám, které ponese bez jakékoliv garance ze strany státu či penzijního fondu účastník důchodového spoření, provozní náklady soukromých penzijních fondů, které mohou snížit jeho výsledný důchod i o více než 30 %, a konečně cena soukromých důchodů (doživotních anuit), která činí tyto důchody pro uvedené účastníky méně výhodné, než důchody poskytované

v neziskově provozovaném „státním“ důchodovém pojištění.

Ještě před touto radikální reformou, která má být spuštěna od 1. ledna 2012, přichází ministr práce s tzv. malou důchodovou reformou, která vedle dalších parametrických změn „zlevňujících“ průběžný systém na úkor jeho účastníků reaguje na zrušení úpravy výpočtového základu Ústavním soudem České republiky v roce 2010.

Přestože Nález Ústavního soudu požaduje „přiměřeně“ zvýšit důchody pojištěnců s nadprůměrnými příjmy, aniž by požadoval snížit důchody ostatních poživatelů důchodů, když zdůrazňuje, že „přiměřenost“ minimálního hmotného zabezpečení je třeba chápat nejen ve smyslu vyloučení chudoby, ale i jako zajištění důstojné životní úrovně pro nízkopříjmové pojištěnce, vláda se rozhodla zvýšení důchodů bohatých pojištěnců zaplatit právě snížením důchodů všech ostatních pojištěnců, s výjimkou nejchudších občanů.

ČMKOS navrhuje vlastní důchodovou reformu, kdy určité zvýšení

výdajů průběžně financovaného důchodového pojištění potřebné k řešení dopadu nálezu Ústavního soudu bude více než kompenzováno výrazně nižšími náklady souvisejícími s reformou soukromého příspěvkového definovaného doplňkového důchodového systému – penzijního připojištění se státním příspěvkem, v porovnání s náklady, které si vyžádá vládou avizované zavedení povinného důchodového spoření od 1. ledna 2012. To by reformované penzijní připojištění plně a podstatně levněji pro veřejné finance nahradilo.

Státní příspěvek by byl poskytován ve výši jedné třetiny příspěvku, který bude na své dobrovolné penzijní připojištění odvádět zaměstnanec – ten by si mohl svůj příspěvek stanovit v rozmezí od 3 % do 9 % svého vyměrovacího základu. **Budou vytvořeny i podmínky pro zaměstnanecké penzijní plány, umožňující předčasné odchod do starobního důchodu u zaměstnanců vykonávajících námaňavé a rizikové práce.**

Zdroj: www.cmkos.cz

Názory našich spoluobčanů

Na stránkách „Novinky.cz“ jste si mohli 21. dubna 2011 přečíst článek o odchodu odborářů z jednání tripartity. Část článku zde: „Odboráři odešli z jednání tripartity, chystají velkou demonstraci. Odbory ve čtvrtek přerušily jednání tripartity o reformách. Odborářům vadí, že kabinet již některé reformy bez konzultací schválil. Odbory budou žádat mimořádné jednání předsednictva, vláde však podle předsedy Českomoravské konfederace odborových svazů (ČMKOS) Jaroslava Zavadila nedůvěřují.“

Z diskuse pod článkem jsem vybrala několik příspěvků, názorů našich spoluobčanů, se kterými bych vás ráda seznámila. Ke každému z nich jsem si dovolila připojit malý komentář, vlastně dva – jeden můj, coby odboráře (J. M.) – a o druhý jsem požádala paní Martinu Procházkovou (30 let), mladou maminku dvou malých dětí, t.č. na rodičovské dovolené, která v odborech nikdy nebyla (M. P.).

Příspěvek: Máme bohužel slabé odbory, jinak už by tahle verbež dávno neseděla ve vládě.

J. M. – Nemáme slabé odbory, slabá je celá naše společnost (kromě politiků a vlády), my všichni, kteří se bojíme ozvat a bojovat za svá práva. Aby odbory hodně zvládly, potřebují podporu a spoluúčast nás všech. Nefunguje to tak, že budeme sedět a čekat, až co se odborům podaří.

M. P. – V naší republice můžou být odbory silný nebo slabý, nezmůžou nic, protože arogance naší vlády a její „nadřazenost“ nemá mezí a nic si z toho nedělá.

Příspěvek: Vláda má ČMKOS u PR..LE a proto mám za to, ČMKOS a jejich vedení by si toto mělo uvědomit!!! a plně souhlasím a podporuji jejich iniciativu ve stávku, ale nikoliv jen takovou v Praze, ale GENERÁLNÍ STÁVKU V CELÉ REPUBLICE V KOORDINACI I S OSTATNÍMI ODBOROVÝMI SVAZY!!! REFORMY SE TÝKAJÍ TOTIŽ VŠECH OBČANŮ ČR. GENERÁLNÍ STÁVKU DO ULIC A NA NÁMĚSTÍ V CELÉ REPUBLICE!!!

J. M. – Ano, to co se děje v naší republice, se týká nás všech a podle toho bychom k tomu měli všichni už konečně přistupovat.

M. P. – Tato stávka by se neměla týkat jen odborářů, ale všech občanů, kteří s reformami nesouhlasí. Opakovat 17. listopad by nebylo na škodu. V současné době ne sametově, ale radikálně vyházet.

Příspěvek: Je třeba konečně zamezit tomu, aby naši "korytáři" mohli svévolně rozkrádat

státní rozpočet a zbídačovat národ!

J. M. – Na to ale nestačí jen odboráři. A opět jsme u toho zásadního – pokud chceme změnu, musíme do toho jít všichni – všichni nespokojení – a věřte, že je nás hodně.

M. P. – Korytáři přeci nerozkrádají. Ti jen striktně hlídají své budoucí majetky. My tomu říkáme okrádání či rozkrádání, oni kompenzace platů. A když náhodou nezbyvá na pokrytí jejich nároků, tak nám fouknou reformy. My jako hodné ovečky, dnes již tak natlačené ke zdi, si opět ještě více urveme od naší pusu a pusu našich dětí a zaplatíme to. Holt naše dítě nepůjde na vysokou školu, tam půjde jen protekční puberták právě toho korytáře. To Vám bude intelligence. Neslibuji si od budoucí intelligence našeho národa vůbec nic.

Příspěvek: To se zase bude Klaus s Nečasem a Drobilem vysmívat lidem, řvát smíchy nad jejich zdánlivou bezmocí.

J. M. – Když se podívám na fotografie některých našich politiků, opravdu tam vidím výsměch, povýšenost a nadřazenost nad námi „obyčejnými“ lidmi. Ale všimněte si slova „zdánlivou“ – ta bezmoc je skutečně zdánlivá a když sebereme odvalu a hrdost, které nám snad ještě trochu každému zbylo, půjdeme do toho společně a dokážeme jim, že bezmocní nejsme.

M. P. – Já si nemyslím, že je to jen o těchto třech lidech. Smějí se nám všichni, kteří se tam dostali a okusili, jak je to úžasně žít na náš účet. A my s tím nic neděláme. Nebo snad ano?

Příspěvek: Vedení odborů - darmožroutí, kterým jde také

jen o koryta. Ti se nechtějí domluvit, aby se nezjistilo, že jsou zbyteční.

J. M. – Každý dělá svoji práci krom jiného pro peníze a neříkejte, že Vy ne. Někdo ale pracuje sám za sebe, 8 hodin a má klid. Druhý nese každý den svou kůži na trh a snaží se zajistit lepší podmínky pro ostatní. Z vlastní zkušenosti mohu říci, že odboráři umí držet při sobě a když je třeba, pomohou. Proč tohle ještě naše společnost nepochopila?

M. P. – K tomuto se nebudu vyjadřovat. Protože tímto příspěvkem bylo řečeno vše.

Příspěvek: No já v práci říct, že půjdu demonstrovat, tak můžu... ale bez možnosti návratu zpět na pracoviště. připadá mi, že demonstruji akorát státní zaměstnanci...

J. M. – A právě proto je třeba, aby se k účasti na demonstraci odhodlal ne jeden, dva, nebo tři, ale my všichni. To, co se děje, se netýká pouze pracujících. Kde je mládež, rodiny s dětmi, důchodci a všichni ostatní – pojďte se 21. 5. 2011 všichni sejít v Praze a dokázat sobě i vládě, že si stojíme za svým a nejsme to stádo poslušných ovcí, se kterým si tato vláda může dělat co chce.

M. P. – Mě by snad má roční dcera nepropustila. Ale lidé, kteří věřili ve spravedlnost a poctivost naší vlády, jsou tak znechucení a odrazení něco podniknout. A vědí, že se za ně nikdo nepostaví. Ano, chybí v naší republice soudržnost a stání si za svým názorem. Panuje strach z propuštění z práce. Nejsme doktoři.

Příspěvek: Pokud mají odboráři kvalitní návrhy na řešení problémů, v pořádku. Pokud jenom populisticky mluví, budou vyslyšeni lidmi, kteří problémy opravdu mají. Který odborář má finanční problémy? Lehko se jim mluví o bídě s plnými ústy.

J. M. – Nevím, kde vznikl tento názor, ale být odborář ještě neznamená být finančně zajištěn a o „plných ústech“ ani nemluví.

M. P. – A jsme u toho, Evropa se diví, že v naší republice je málo věřících, dokonce víra za-

niká. V boha nám nedovolili věřit komunisti. A v odbory nevěříme už ze zkušenosti s nimi. Nemůže po nás nikdo chtít, abychom začali věřit po takových spaleninách a jizvách. Opravdu jsou lidé naštvaní a nedůvěřiví. To by se musel stát zázrak, aby lidé dostali novou víru do žil v něco, co má smysl. Proto hurá do toho. Pojdme do ulic, začněme opět věřit.

Příspěvek: Já za dvacet let nic neukradla, nežila jsem si nad poměry, spíše naopak, nic nedlužím a nic nebudu splácet! Vy hñ.up.i, kteří věříte kecům o Řecku a utrácení ČSSD, splácejte si to sami. Odbory jsou jediná záruka pracujících lidí na celém světě, že je vláda a nejvyšší podnikatelská vrstva společnosti nesedfou z kůže. Nehodlám celý život platit a trpět za to, že si desetina národa (ta horší) nakradla nehorázné sumy a teď se nám vysmívá do očí nějakými nutnými reformami. Jo, dělejte si je, zaplaťte si je a neopovažujte se víckrát lidem posílat nějaké složenky, aby ze svých tvrdě vydělaných peněz sponzorovali tu Vaši nenasytnost a darmožroutství! Zvýšit daně boháčům se bojíte, to byste přišli o plná korýtka, ale nás byste s úsměvem nechali chcípnout, co?! A mimochodem, v Řecku se mají pořád mnohem líp než my a vždycky mít budou - nemají tam totiž naši vládu a lidi nejsou tak hloupí, aby se nechali škatbat a ještě s tím souhlasili, takové stádo tupých ovcí jsou jen Češi!

J. M. – Jak je možné, že všichni víme, jací jsme, nelíbí se nám to, a přesto se nesnažíme to změnit.

M. P. – Ti poctiví a pracující a ti, co žijí tu vládní verbež, nemají čas sledovat situaci v Řecku a jinde. Ranní, odpolední, noční a sobotní směny vypořádají o tom, že poctiví lidé už nechtějí řešit jiné problémy. Svých mají dost. Já splácím s manželem hypotéku, protože jsme od nikoho nic nedostali, nic nikde nenakradli a vše si poctivě koupili a postavili. Můžu všem upřímně napsat, kteří to čtete, je

to záhlul to vše poplatit, být na mateřské a manžel s průměrným platem tu v Čechách. Zaručíte se za nás vy odboráři, když půjdeme do stávky, že nepřijedeme o práci? Věřte mi a né jen mně, lidé mají opravdu strach. Protože nevěří v pravomoc odborářů. Dokažte nám to.

Příspěvek: Je na čase aby se lidé této hrůzovládě postavili....

J. M. – Čekalo se dost dlouho, je nejvyšší čas!!!

M. P. – Proč se to nechalo zajít až tak daleko? Proč až teď se bouříme, když je vše rozkradené. Zákony již pro korytáře upravené. Co jste Vy odboráři doposud dělali? My co jsme pracovali, jsme čas neměli a na Vás se spoléhali.

Příspěvek: Demontrace by měla být v neděli nebo ve státní svátek, aby se lidi nemuseli bát brát si v práci volno.

Generální stávka a vyhnat je od koryt jak v 89. roce. Nic jiného si tato vláda nezaslouží.

J. M. – 17. listopad si pamatujeme všichni, je na čase, aby se do povědomí lidí vryl i 21. květen 2011.

M. P. – A myslíte, že si nás s Vámi někdo v ten svátek poslechne? Korytáři se nám opět vysmějí, protože se ani neuráčí o svátku vstát. Já vím, že je to cestou nejmenšího zla pro zaměstnance. Jen se obávám, aby to mělo nějaký smysl.

Příspěvek: Jak to tak sleduju, odboráři zase zaspali. Je jich hodně málo slyšet tak jako opozici. Měli by vydat naprosto přehledný a srozumitelný seznam všech negativních dopadů naší zkorumpované vlády a nezapomenout také opoziční kvalifikovaný názor a možnosti řešení.

J. M. – Tyto materiály jsou k dispozici, jen to někdy vypadá, že to nechtějí raději slyšet ani naši pracující. Co kdyby je náhodou viděl při čtení materiálů nebo slyšel při debatě jejich nadřízený? Stojí jim to za problémy v práci? Tak co myslíte? Jdeme do toho, abychom se mohli za pár let s čistým svědomím podívat svým dětem do očí? Chceme sobě i svým dětem zajistit důstojný život? Nebo se budeme dál krčit v koutku a bát se říci svůj názor (v té naší svobodné republice)?

M. P. – Viz. příspěvek Proč se to nechalo zajít až tak daleko?

Příspěvek: Vážení přátelé, 21. 5. ať to není jen demonstrace odborů, ale ať je to demonstrace všeho nespokojeného lidu. Pracujícími počínaje, studenty a důchodci konče. Ať se prokáže heslo V JEDNOTĚ

JE SÍLA za pravdivé i dnes.

J. M. – ANO – SOBOTA 21. květen 2011 – to je ten den, kdy věřím, že se všichni sejdem na demonstraci v Praze. Bez rozdílu kdo je a kdo není odborář. Jde přece o nás o všechny.

M. P. – Já jsem pro. Znechucení a nasání občané, pojďme, zkusme to ještě jednou dát šanci odborům. Jsme přeci mírumilovní a důvěřiví Češi. Jsem pyšná, že jsem Češka, ač na nás Evropa kydá hnůj. Ale jsme národ šikovný a pracovitý. Bez nás by se Evropa ani nenadechla. Pojďte, ať se můžeme opět pořádně nadechnout. Mě už ten tlak ke zdi řádně škrtí.

Vážení spoluobčané, 21. května 2011 přijďte do Prahy všichni, komu není jedno, jak žijeme!

Jitka MANKOVECKÁ,
Mankoveckast@seznam.cz

Návštěva prezidenta Klause v Domově důchodců Velké Hamry

Vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se s vámi všemi podělila o pár zážitků z návštěvy prezidenta České republiky pana Václava Klause v našem Domově důchodců Velké Hamry, která se uskutečnila 19. dubna 2011. Prezident republiky trávil na pozvání hejtmána Libereckého kraje Stanislava Eichlera v tomto kraji tři dny a se svojí paní a navštěvoval různé instituce a setkával se významnými osobnostmi našeho kraje.

Svoji návštěvu již v minulosti musel pan prezident dvakrát odložit, a tak jsme všichni netrpělivě sledovali, zda se něco nepříhoda na naší politické scéně nebo ve světě a naše přípravy na tak významnou návštěvu nepřijdou opět nazmar. Na naší politické scéně se toho v poslední době děje mnoho, přesto pan prezident do našeho kraje přijel.

Návštěva pana prezidenta se blížila, měnily se scénáře jeho návštěvy, doba pobytu v zařízení, ale my jsme pilně pokračovali na přípravách. Nemusím určitě nikomu říkat, že jsme „vysmejčili“ domov až po půdu, možná ještě o trochu pečlivěji. Chtěli jsme ukázat naše zařízení v co nejlepším světle, aby se u nás panu prezidentovi a jeho paní nejen líbilo, ale také jsme

chtěli ukázat i kus poctivé práce lidí, kteří v sociálních službách pracují. Přípravy vrcholily, již byl dán přesný popis trasy, kudy pan prezident se svojí chotí půjde, kolik času má na společnou diskusi s našimi obyvateli domova důchodců a kolik času mu zbývá pro veřejnost. Byli jsme vybráni jako jediné místo, kam pan prezident ve Velkých Hamrech přijede, a tak měli do našeho zařízení přístup i ostatní občané z Velkých Hamrů. Den před návštěvou jsme se dozvěděli, že do našeho zařízení nepřijede paní Livia Klausová, protože souběžně navštívila dětský domov v Semilech. Byli jsme zklamáni, neboť ženská část našeho domova se na paní Livii opravdu těšila.

19. duben nastal a my netrpělivě očekávali 15 hodinu, kdy pan prezident se svým doprovodem měl přijet, a tak se i stalo. Pan prezident na potěť do našeho zařízení opravdu přijel. Byl přivítán starostou města, naší paní ředitelkou a obyvateli našeho zařízení, a protože jsem byla v doprovodu s uživateli, měla jsem čest mezi prvními přivítat pana prezidenta osobně. Pan prezident působil velmi svěže a příjemně a ihned se zajímal o život v našem domově zastávkou u nástěnek ve vstupní hale. Přesunuli jsme se do jídelny našeho zařízení, kde začala beseda s našimi obyvateli a občany města. Pan prezident se velmi zajímal, jak jsou obyvatelé spokojeni se živo-

tem v našem zařízení a s péčí. Musím říci, že jsme slyšeli na naší práci jen pochvalná slova, což nás všechny moc těšilo.

Na poradách jsem avizovala, že vystoupím v besedě s panem prezidentem a řeknu mu o těžké a náročné práci zaměstnanců v sociálních službách, tak jsem i učinila. A vlastně mi moc pomohli naši obyvatelé, kteří chválili jak život v našem zařízení, ale i práci lidí, kteří se o ně starají. Dovolila jsem se přihlásit a vystoupit a říci trochu o práci lidí pracujících v sociálních službách. Jak je tato práce náročná a jak málo společensky a finančně ohodnocená. Informovala jsem pana prezidenta, že právě tito pracovníci jsou pět tisíc pod národním průměrem a že by jejich ocenění za takto náročnou práci mělo být mnohem vyšší. Pan prezident veřejně řekl, že je tato práce společensky velmi dobře hodnocena, ale uznal, že po finanční stránce je to asi špatné. Dokonce nám radil, že tu neexistuje žádná organizace, která by pracovníky v sociálních službách zastupovala a hlasitěji hájila, tak jako to mají lékaři. Připomněla jsem mu, že pokud bude moci cokoli ovlivnit, co by mělo přinést zlepšení ohodnocení pracovníků v sociálních službách, aby tak učinil ve prospěch všech zaměstnanců pracujících v sociálních službách v České republice. Diskuse probíhala i po naší rozpravě, ale byla jsem moc ráda, že

mě všichni podpořili a vyjádřili svůj souhlas s mými slovy potleskem.

Po krátké autogramiádě pana prezidenta proběhla i prohlídka domova důchodců s ukázkou práce v dílně aktivit. Pan prezident se vyjádřil v závěru pochvalně o našem zařízení, snad nás jen mrzelo, že i když tu byli přítomni novináři, věnovali málo času ve svých článcích a televizních spotech právě návštěvě v našem zařízení.

Nevadí, život jde dál, my všichni víme, že naše práce není o těch článcích, ale o tom, jak se v našem zařízení naši klienti cítí a jak jsou spokojeni. Osobně mě potěšilo, že jsem mohla vyjádřit svůj názor veřejně a říci za lidi pracující v sociálních službách, co si myslíme, co požadujeme a co chceme. Na druhé straně jsem byla vyslyšena a pan prezident připustil, že pracovníci v sociálních službách jsou špatně ohodnoceni. S tím by se mělo něco dělat a musí se pro to udělat všechno!

My všichni, kteří jsme odboráři a pracujeme v sociálních službách a navíc zastupujeme náš svaz, bychom měli vyvinout ještě větší úsilí v prosazení našich oprávněných požadavků na finanční ohodnocení naší práce. Tak, aby o nás bylo na tom Hradě slyšet.

Jana HNYKOVÁ,
členka výkonné rady OS,
janahnykova@centrum.cz

Deník z cest – část pochopení struktur

Po odchodu dlouholetého předsedy Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR Jiřího Schlangerera jsem byla pověřena zahraniční agendou a zůstalo to tak i po svazovém sjezdu. Přiznávám, že ze začátku je dost těžké vyznat se v té divočině různých evropských a světových struktur. Jednalo EPSU, EOK (nebo ETUC?), PSI, stálý výbor někoho, výkonný výbor něčeho, HSS, a do toho různé zahraniční projekty... **ŠÍLENÉ! Ale pomalu do té změti začínám pronikat. Zajímavé je, a to mě baví, že se na setkáních potkávají stejní lidé, kteří mají svůj zaběhlý zasedací pořádek, to mě uklidnilo, ano, a také se moc hezky vítají.**

Úplně maximálně jsem spokojená na akcích, kde je Josef Krejbych. To je náš „anděl strážný“, který nám vždycky všechno vysvětlí a umí i poradit. Máme štěstí, že funkci subregionálního tajemníka světové odborové Internacionály veřejných služeb (PSI) vykonává Čech, a navíc právě tak skvělý člověk, jako je Josef. Do jeho působnosti spadá celý volební obvod „Střední Evropy a Západního Balkánu“ PSI/EPSU – kromě ČR a SR ještě Maďarsko, Slovinsko a 6 zemí z bývalé Jugoslávie. Vloni došlo ke konečnému sloučení PSI a EPSU (Evropská federace odborových svazů veřejných služeb), takže teď EPSU funguje v rámci PSI jako jeho autonomní evropská složka.

Ve výkonném výboru EPSU je vždy jeden zástupce za každý stát – já tam reprezentuji ČR (za SR je ve výkonném výboru náš kolega, předseda Slovenského odborového svazu zdravotnictví a sociálních služeb Anton Szalay). Setkáváme se tak jednou za půl roku v Bruselu. Tvrdé pro nás je, že jednacími jazyky jsou angličtina, němčina, francouzština a španělština. Češtiny a slovenštiny se určitě hned tak nedočkáme. No, nic. Ještě k našim českým svazům: v PSI/EPSU je nás z veřejných služeb deset: UNIOS (vzniklý před lety sloučením různých menších OS služeb), OS hasičů, OS státních orgánů a organizací, OS kultury a ochrany

přírody, OS pracovníků kulturních zařízení, OS energetiků a zaměstnanců chemického průmyslu (ECHO), OS zaměstnanců plynárenství (TG), OS pracovníků dřevozpracujících odvětví, lesního a vodního hospodářství ČR, Českomoravský OS civilních zaměstnanců armády a konečně samozřejmě i náš Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR.

A teď zpět ke strukturě EPSU. Ta sdružuje všechny možné svazy veřejných služeb, navíc různé propojené profesně a spadající pod veřejnou či soukromou správu. Aby se zajistilo demokratické zastoupení zájmů těchto velice rozdílných skupin zaměstnanců, fungují v rámci EPSU čtyři stálé výbory: **výbor komunálních služeb, výbor státní a evropské správy, výbor místní a regionální správy a výbor zdravotnictví a sociální péče.** V každém z nich má ČR svého zástupce, já pracuji ve výboru zdravotnictví a sociální péče. Zasedání jsou dvakrát ročně – jednou v Bruselu a jednou v Lucembursku, kam se nám sice z ČR špatně cestuje, ale EPSU tam má dohodnutý výhodný pronájem jednacích místností.

V oblasti zdravotnické problematiky funguje na evropské úrovni ještě **evropský sociální dialog v nemocničním sektoru (ESD-HS).** Ten se začal utvářet od počátku nového tisíciletí a své oficiální podoby nabyl

v roce 2006. V rámci tohoto dialogu se pravidelně dvakrát ročně scházejí členové řídicího výboru – zástupci zaměstnanců reprezentovaní EPSU a zástupci zaměstnavatelů (evropským sociálním partnerem je tu HOSPE-EM, evropské sdružení nemocnic).

V delegaci EPSU jsem také nahradila Jiřího Schlangerera v řídicím výboru ESD-HS. Předtím jsem pracovala v jedné z pracovních skupin sociálního dialogu: ve skupině pro přijímání a udržení zdravotnických zaměstnanců. Ve druhé pracovní skupině – pro vzdělávání – pracuje svazová právnička Mgr. Ivana Štěpánková. Ta mne někdy zastupuje i v „můj“ pracovní skupině. Ve skupinách se projednávají témata, která stanoví řídicí výbor ESD-HS nebo stálý výbor zdravotnictví a sociální péče EPSU. Pracovní skupiny zpracují závěry nebo požadavky pro plenární zasedání, které bývá dvakrát ročně společně se zasedáním řídicího výboru. A všechno se pochopitelně znovu projednává na schůzkách stálého výboru zdravotnictví a sociální péče EPSU. Je tedy výborné, když mohu být „v obraze“ na zasedáních těchto různých evropských struktur.

Kromě těchto „zdravotnických orgánů“ se koná každý rok ještě několik dalších zasedání zástupců z celé Evropy na různých expertních zasedáních: k pracovní době, k bezpečnosti práce, k ekonomickým otázkám atd. Organizuje je většinou EPSU ve spolupráci s Evropskou odborovou konfederací (EOK, anglická zkratka ETUC). ETUC má totiž experty na evropskou problematiku, kteří se zabývají návrhy směrnic Evropské komise, vyznají se v politice Mezinárodního měnového fondu a Evropské banky apod. Své poznatky pak tyto experti předávají nebo

konfrontují s odborníky na danou problematiku z jednotlivých svazů – proto na podobná jednání OS zdravotnictví a sociální péče ČR vysílá například Ing. Terezii Písařovou k ekonomickým otázkám nebo JUDr. Zuzanu Chudobovou k právnické problematice. Příslušné pracovní skupiny zpracovávají podklady pro jednání výkonného výboru EPSU. Ten je pak projednána na svém zasedání a připraví požadavky pro další jednání dalších příslušných výborů a pracovních skupin. Kruh výborů a jednání se uzavírá.

Všechno je to samozřejmě v různých pro nás cizích jazycích. Máme výhodu, že zástupce našeho svazu je jak ve výkonném výboru EPSU, tak ve stálém výboru zdravotnictví i ve výboru evropského sociálního dialogu. Naším koordinátorem, který se zabývá překlady a výtahy z materiálů, a připravuje dopisy a výstupy pro mezinárodní úroveň, je PhDr. Jana Veselá.

Původně jsem se chystala popsat příběhy z cest, ale zabředla jsem do struktur, tak alespoň jeden postřeh: na jednání v Lucembursku se přestupuje v Mnichově, kde mají na letišti automaty na kávu a čaj zdarma. Čaje v kvalitním výběru a výborná káva! Já vím, je to v ceně letenky, ale stejně je to milé. Co se mi líbí, mají pochopení pro kuřáky, kterým tam vyhradili místo. Je to skleněná krychle o rozměrech asi 3x3metry. Drsníci si je tam, tedy ty kuřáky za sklem, fotí. Mně to přišlo „přes čaru“, foto jsem nepořídila, teď mě to mrzí. Tak třeba příště, a pak i s těmi příběhy z cest.

Ing. Ivana BŘEŇKOVÁ
ve spolupráci
s PhDr. Janou VESELOU,
brenkova.ivana@cmkos.cz

Přehled právních předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů v období od 2. 4. do 30. 4. 2011 (výběr)

91. Zákon, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů

94. Nález Ústavního soudu ze dne 22. března 2011 sp. zn. Pl. ÚS 24/10 ve věci návrhu na zrušení § 97 odst. 3 a 4 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, a na zrušení vyhlášky č. 485/2005 Sb., o rozsahu provozních a lokalizačních údajů, době jejich uchovávání a formě a způsobu jejich předávání

organům oprávněným k jejich využívání

97. Zákon, kterým se mění zákon č. 433/2010 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2011

105. Zákon, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

106. Zákon, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů

114. Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se stanoví seznam nemocí z povolání

JUDr. Hana LISÁ, advokátka, lisa.hana@cmkos.cz

MPSV: na vzdělávání mladých lékařů se vztahuje zákoník práce včetně odměňování

Dne 18. dubna se na Ministerstvu práce a sociálních věcí u náměstka Mgr. Karla Machotky uskutečnilo další kolo jednání dotýkající se problematiky vzdělávání a zaměstnávání mladých lékařů.

Stručně shrnuto, je těžiště problému v tom, že mladí lékaři, aby se mohli vzdělávat v rámci atestační a specializační přípravy, jsou nuceni ze strany fakultních nemocnic k uzavírání pracovních smluv na krátké úvazky (např. i 0,1), fyzicky však v nemocnici pracují plnou pracovní dobu, nemají za ni však žádný plat. MPSV zastává názor, že s ohledem na příslušná ustanovení zákona č. 95/2005 Sb. specializační vzdělávání v medicínských oborech probíhá formou práce a tudíž se na ně plně vztahuje zákoník práce včetně odměňování.

Státní úřad inspekce práce (SÚIP) prováděl v některých fakultních nemocnicích kontrolu, jednoznačně však neprokázal porušování zákona pro rozdílný právní výklad, zda na proces vzdělávání nahlížet jako na práci, a tudíž na něj vztáhnout zákoník práce, či nikoliv. Na poli mimo pracovněprávní vztahy nemá SÚIP prakticky žádné pravomoci. V tomto směru se rozpoutala velmi ostrá diskuze mezi generálním inspektorem SÚIP Mgr. Ing. Rudolfem Hahnem a prezidentem České lékařské komory MUDr. Milanem Kubkem. S podivem bylo, že dle sdělení Mgr. Hahna jednal SÚIP i s pověřenou pracovnící Ministerstva zdravotnictví, která měla sdělit, že o tomto problému nic neví, ačkoliv podle přítomné zástupkyně Sdružení mladých lékařů

bylo o těchto věcech se stejnou osobou opakovaně jednáno.

Zástupce Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR Zbyněk Moravec prezentoval dlouhodobě konzistentní svazové stanovisko, že pokud nejde o přímé porušování zákona, jde o jeho obcházení. V tomto směru poznamenal, že podobné praktiky by nebyly překvapivé u ob-skurní agentury práce odněkud z Užhorodu, ale jsou-li praktikovány státem, je to na pováženu. OS je přesvědčen, že má-li daná činnost lékaře všechna atributy práce, kromě odměny, je toto potřeba narovnat. Protože bylo avizováno společné jednání ministrů zdravotnictví a práce a sociálních věcí, doporučoval odborový svaz, místo neplodného rozplétání, jaký právní názor je správnější, popřípadě hledání složi-

tých legislativních opatření, aby se tito ministři mezi sebou dohodli, že takovéto praktiky se ve slušné společnosti nedělají, a zjednali nápravu, což je nepochybně v jejich pravomoci, neboť fakultní nemocnice jsou přímo řízenými organizacemi Ministerstva zdravotnictví.

Náměstek Machotka v závěru potvrdil snahu MPSV „zaměst si před vlastním prahem“ v situaci, kdy jsou chystána tvrdá opatření proti nelegálnímu zaměstnávání, v čemž bude mít i podporu odborového svazu. Zároveň bylo avizováno provedení dalších, důkladnějších a přísnějších kontrol ze strany SÚIP ve vazbě na nové informace. Doufejme, že situace dospěje k pozitivnímu řešení.

Zbyněk MORAVEC,
inspektor BOZP,
moravec.zbynek@cmkos.cz

Zástupci krajské rady OSZSP ČR Pardubického kraje byli přizváni ke kulatému stolu o situaci ve zdravotnictví regionu

V poslední době slyšíme zprávy o rušení lůžek akutní péče. Nakonec prý nebude zrušeno 15 procent lůžek akutní péče, jak původně varoval ministr zdravotnictví Leoš Heger, ale pouze 10 procent. Minister-ský požadavek redukce počtu lůžek akutní péče a převod části z nich na lůžka následné péče údajně vychází z dohod s lékaři při protestní akci Děkujeme, odcházíme. Peníze ušetřené za pře-bytečná lůžka by nemocnicím měly zůstat, především právě kvůli zajištění platových požadavků zdravotnického personálu.

Cesta k úsporám je jasná: nástup „jednodenní chirurgie“, kdy pacienti budou pár hodin po operaci odcházet domů, posílení ambulantní péče nebo sjednocení lůžkového fondu, kterým by se snížily personální náklady.

Proti rušení lůžek akutní péče se už postavily odbory. Uvedly, že by vláda měla nejprve provést podrobné analýzy, ze kterých vyplyne, jak bude zdravotní péče po zrušení lůžek fungovat. Odboráři se kromě zhoršení péče obávají i propouštění lékařů a sester.

Redukce by se měla týkat i Pardubického kraje, který uvádí, že už nyní má po restrukturaliza-

ci vůbec nejnižší počet lůžek v přepočtu na obyvatele. V minulých letech zde byly zrušeny nemocnice v Poličce, Moravské Třebové, Červené vodě a Vyso-kém Mýtě. V Pardubickém kraji je pouze 40 akutních lůžek na 10 000 obyvatel. Méně jich je pouze ve středních Čechách, kde lůžkovou péči zajišťuje hlavní město.

Krajská rada Pardubického kraje proto přizvala k jednání se zástupci ZO nemocnic regionu i hejtmana Mgr. Radko Martínka a radní pro zdravotnictví Mgr. Markétu Tauberovou. Pan hejt-

man se omluvil pro nemoc a paní radní odpověděla, že pro nezbytná jednání svou účast omlouvá a zve zástupce KR na kulatý stůl svolaný z iniciativy Lékařského odborového klubu. Z tohoto jednání se zástupci KR zúčastnili a přednesli své požadavky. Na otázky dostali odpověď - co se týče platového ohodnocení všech zaměstnanců neuspokojivou s odůvodněním nedostatku financí, co se týče restrukturalizace zaujal kraj následující stanovisko:

„V otázce restrukturalizace Pardubický kraj nevidí prostor

pro další rušení akutních lůžek, protože již v předchozím období přeměnil větší množství akutních lůžek na následnou péči.“ Zároveň zástupce regionálních nemocnic tíží situace, kdy většímu superspecializované péče pro Pardubický kraj má zajistit FN Hradec Králové, což často naráží na omezené kapacity. Kraj by přitom tuto činnost dokázal personálně zajistit sám, bylo by ale třeba technického dovybavení, shrnuje předseda LOK MUDr. Martin Engel nejpalčivější problémy zdravotnictví Pardubického kraje, které z debaty u kulatého stolu vyplynuly.

Zástupci KR ocenili přizvání k debatě u kulatého stolu. V jednáních se bude pokračovat.

Osobní postřeh: předseda LOK svolává debaty u kulatého stolu (Pardubický kraj byl druhým po Královéhradeckém) a mapuje situaci. Uvádí, že pro prospěch všech zdravotníků a pro další jednání s Ministerstvem zdravotnictví a VZP. Je pravdou, že u nás ocenil přístup našeho OS i další spolupráci.

Ivana BUREŠOVÁ,
předsedkyně KR OSZSP
ČR Pardubického kraje
buresova.ivana@cmkos.cz
Foto autorka

Sestra je záchranářem, ministr rozhoduje o tvrdosti, registrace je prodloužena a poplatky sníženy

Přišel další apríl a s ním zase i další novela zákona o nelékařských zdravotnických povoláních (č. 96/2004 Sb.), která nabyla účinnosti 22. dubna 2011. Byla vydána pod číslem 105/2011 Sb. jako zákon ze dne 25. března 2011, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Kdo dlouho čekal na snížení správního poplatku za vydání nebo prodloužení osvědčení, dočkal se. Správní poplatek za přijetí žádosti o vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu podle zvláštních právních předpisů o způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání se z 500 Kč snižuje na 100 Kč.

Dlouhou dobu se také očekávalo prodloužení registračního období. I to novela přináší, spolu s prodloužením období posledních let, kdy je zpětně posuzována délka praxe a doba získávání kreditů. Nestanoví-li zákon něco jiného, osvědčení se vydává na období 10 let, obsahem žádosti o osvědčení, pokud jde o praxi a kredity, jsou doklady o výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru minimálně 1 rok z období posledních 10 let v rozsahu minimálně poloviny stanovené týdenní pracovní doby nebo minimálně 2 roky výkonu zdravotnického povolání z období posledních 10 let v rozsahu minimálně pětiny stanovené týdenní pracovní doby, a dále získání 40 kreditů z celoživotního vzdělávání z období posledních 10 let.

Platnost osvědčení se prodlouží na období dalších 10 let, pokud zdravotnický pracovník požádá o jeho prodloužení nejpozději 60 dnů před skončením jeho platnosti a doloží potřebné doklady. Do dne nabytí právní moci rozhodnutí o prodloužení osvědčení je zdravotnický pracovník, který podal žádost o prodloužení, považován za způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

Řízení o vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu nebo řízení o prodloužení osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu, která nebyla do 22. dubna 2011 pravomocně ukončena, se sice dokončí podle předchozího znění zákona, ale doba platnosti osvědčení pak již vydaných se prodloužuje o 4 roky.

U osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného do-

hledu, která jsou platná k 22. dubna 2011, se doba platnosti prodloužuje o 4 roky.

Očekávaly se změny odborné způsobilosti některých profesí.

Sanitář

Odborná způsobilost k výkonu povolání sanitáře se získává absolvováním akreditovaného kvalifikačního kurzu v oboru sanitář.

Odbornou způsobilost k výkonu zdravotnického povolání sanitáře mají dále fyzické osoby, které absolvovaly část studia v akreditovaných zdravotnických studijních programech uskutečňovaných vysokými školami nebo na vyšších odborných zdravotnických školách nebo středních zdravotnických školách, a to absolvováním

- 3 semestrů akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu všeobecné lékařství a úspěšně vykonané zkoušky z ošetrovatelské péče v rámci tohoto studijního programu

- 2 semestrů akreditovaného zdravotnického bakalářského studijního programu pro přípravu všeobecných sester nebo porodních asistentek nebo zdravotnických záchranářů nebo příslušného vzdělávacího programu na vyšší odborné zdravotnické škole - 3 ročníků denního studia nebo 4 ročníků dálkového studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotnický asistent nebo 2 ročníků čtyřletého denního studia nebo 3 ročníků dálkového studia na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra nebo všeobecná sestra nebo 1 ročníku dvouletého pomaturitního kvalifikačního studia nebo nástavbového studia pro absolventy středních škol na střední zdravotnické škole v oboru zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra nebo porodní asistentka.

Za výkon povolání sanitáře se považuje pomocná činnost v rámci poskytování zdravotní péče pod odborným dohledem nebo přímým vedením zdravotnického pracovníka způsobilého k výkonu povolání bez odborného dohledu.

Zdravotničtí pracovníci, kteří

podle předchozího znění zákona získali odbornou způsobilost k výkonu povolání všeobecný sanitář, sanitář pro operační sál, sanitář pro laboratoř a transfúzní oddělení, sanitář pro zařízení lékárenské péče, sanitář pro lůžné a léčebnou rehabilitaci, sanitář pro autoptické oddělení nebo sanitář pro pitevnu, jsou ode dne nabytí účinnosti novely zákona zdravotnickými pracovníky s odbornou způsobilostí k výkonu povolání sanitář.

Zdravotnický asistent

Za výkon povolání zdravotnického asistenta se považuje poskytování ošetrovatelské péče pod odborným dohledem všeobecné sestry nebo porodní asistentky; ošetrovatelskou péči spojenou se sebeobsluhou a uspokojováním základních potřeb pacientů může zdravotnický asistent provádět bez odborného dohledu. Dále se zdravotnický asistent ve spolupráci s lékařem podílí na preventivní, léčebné, rehabilitační, neodkladné, diagnostické a dispenzární péči.

Zdravotnický záchranář

Odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře má také zdravotnický pracovník, který získal odbornou způsobilost k výkonu povolání všeobecná sestra a specializovanou způsobilost v oboru sestra pro intenzivní péči a byl členem výjezdové skupiny zdravotnické záchranné služby nejméně v rozsahu alespoň poloviny týdenní pracovní doby po dobu 5 let v posledních 6 letech.

V důvodové zprávě k tomuto bodu bylo uvedeno:

Nové ustanovení umožní, aby všeobecné sestry, při splnění definovaných podmínek, tj. ukončená specializace v úseku práce anesteziologie, resuscitace a intenzivní péče nebo v intenzivní péči a výkon činností ve výjezdových skupinách zdravotnické záchranné služby děle než 5 let v minimálním úvazku 0,5 za posledních 6 let, získaly odbornou způsobilost zdravotnického záchranáře. Tím, že získají odbornou způsobilost k výkonu povolání zdravotnického záchranáře, budou moci vstoupit do speci-

alizačního vzdělávání určeného pro záchranáře.

Odborový svaz vznesl proti tomu návrhu následující připomínky:

Rozumíme důvodům, které snad zpracovatele vedly k takové formulaci. Je jimi především odbornou veřejností již delší dobu vyslovovaný požadavek, aby všeobecné sestry vykonávající své povolání v rámci zdravotnické záchranné služby mohly vstoupit také do specializačního vzdělávání určeného pro zdravotnické záchranáře, jak je ostatně uvedeno i v důvodové zprávě k poslaneckému návrhu: „Nové ustanovení umožní, aby všeobecné sestry, ... budou moci vstoupit do specializačního vzdělávání určeného pro záchranáře“.

Schválené znění však situaci nevyřeší, resp. vyřeší jen částečně a za cenu neúměrných komplikací jak pro státní správu (přiznávání způsobilosti, vydávání osvědčení), tak pro všeobecné sestry a především pro zdravotnickou záchrannou službu jako celek. Domníváme se, že uvedený požadavek na další specializační vzdělávání všeobecných sester vykonávajících své povolání v rámci zdravotnické záchranné služby lze řešit jak věcně, tak legislativně jednodušším, hospodárnějším a efektivnějším způsobem, bez níže uvedených nežádoucích konsekvencí.

Schváleným zněním dochází ve skutečnosti k záměně dvou profesí, ošetrovatelské profese všeobecné sestry a specifického povolání zdravotnického záchranáře.

Je pravdou, že odborná veřejnost od přijetí zákona č. 96/2004 Sb. poukazuje na nutnost vzájemného propojení činností těchto dvou kategorií zdravotnických pracovníků, ale nikoli na nutnost jejich záměny. Všeobecná sestra musí zůstat vždy kvalifikována jako všeobecná sestra, avšak může vykonávat činnosti, které je oprávněn vykonávat i jiný pracovník, např. ošetrovatel či záchranář. Nikdy však nemůže praxi získat odbornou způsobilost této profese. I o tom hovoří evropské dokumenty o uznávání kvalifikací. Všeobecná sestra je profese zvlášť regulovaná evropskou směrnicí a není možné takto lapidárně v zákoně konstatovat, že sestra po kurzu prohlubujícím její striktně předepsanou kvalifikaci a po nějak stanovené době praxe přestane být všeobecnou

sestrou a stává se zdravotnickým záchranářem. Se schváleným zněním není možné souhlasit z následujících důvodů:

I. Nastavená časová podmínka členství ve výjezdové skupině v rozsahu poloviny týdenní pracovní doby po dobu („nejméně v rozsahu alespoň ...“ – už tato formulace vykazuje nelogičnost) 5 let v posledních 6 letech je komplikovaná pro zjišťování skutečné praxe (např. v souvislosti s čerpáním mateřské dovolené, apod.) a je v ní skryto mnoho na první pohled nepostřehnutelných zádrhelů – např. zda a jak by byly přepočítávány úvazky vyšší a zda by se proto mohla zkrátit doba 5ti let, atd. Nastavené roky „5 v posledních 6 letech“ je neodůvodněný časový interval, který asi měl odpovídat zákonem zvolené délce registračního období, se kterým se však nijak nekryje a po prodloužení registračního období na 10 let již postrádá jakýkoli smysl.

II. Současné znění zákona č. 96/2004 Sb. umožňuje sestřím vykonávat činnosti na zdravotnické záchranné službě, činnosti záchranáře, aniž by muselo docházet k „přerodu“, „překlopení“ odborné způsobilosti sestry do způsobilosti záchranáře. Z tohoto pohledu je nově schválené znění zcela zbytečné.

III. Na záchranné službě pracují lékaři záchranáři a všeobecné sestry nejen ve výjezdových skupinách. Schválený návrh by znamenal, že např. sestry-dispečerky, byť třeba s dvacetiletou praxí, by nadále nebyly způsobilými svoji práci vykonávat jen proto, že nebyly členkami výjezdové skupiny (alespoň 5 let z posledních 6).

IV. Všeobecné sestry, které by získaly odbornou způsobilost k výkonu povolání záchranáře, by již nebyly považovány za všeobecné sestry a po určité době by ztratily možnost výkonu sesterské profese. Ztratily by svo-

ji erudici a již by se bez dalšího studia a zkoušek nemohly vrátit k práci sestry.

V. Vzhledem ke složitě nastavenému kreditnímu systému a nutnosti kromě vlastní kvalifikace podstoupit ještě proces tzv. registrace, kdy je posuzována praxe v konkrétním oboru, by sestry sice byly způsobilé na základě studia k výkonu povolání sestry, ale nemohly by je vykonávat, neboť jejich registrace by zněla na záchranáře.

VI. Ve velmi složitém a nejednotném systému celoživotního vzdělávání by sestry nemohly uplatnit získané body ani praxi ve svém oboru, nemohly by se účastnit vzdělávání sester (leđa ve svém volném čase nad rámec svých již tak dost rozsáhlých povinností).

Poslední nejzávažnější změnou je umožnění ministrowi zdravotnictví (pozn.: předkladatelé i členové parlamentu zapomněli na ministryně) na základě písemné žádosti podané zdravotnickým pracovníkem nebo jiným odborným pracovníkem rozhodnout o **odstranění tvrdosti** v případech přiznání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání, nebo vydání osvědčení k výkonu zdravotnického povolání bez odborného dohledu. Žádost musí být odůvodněna a lze ji podat až po vyčerpání řádných opravných prostředků podle správního řádu. Rozhodnutí pana ministra o odstranění tvrdosti se vydává písemně a na rozdíl od žádosti nemusí obsahovat odůvodnění. Toto rozhodnutí je rozhodnutím konečným a nevztahují se na ně obecné předpisy o správním řízení.

V důvodové zprávě k tomuto bodu bylo uvedeno:

Tímto novelizačním bodem byl vložen velmi důležitý nástroj, kterým by ministr zdravotnictví dostal oprávnění k odstraňování tvrdosti při provádění tohoto zákona.

Možnost odstranění tvrdosti zákona bude využita k výjimečným případům, pro které se v zákoně nenajde přijatelné řešení, a to v případech přiznání odborné či specializované způsobilosti získané zejména absolvováním studijních programů, které nejsou vyjmenované ani v dřívě platných právních předpisech. Příkladem může být žádost podaná uznávaným expertem v oboru, který bezpochyby splňuje specializovanou způsobilost díky vzdělání a dlouholeté absolvované praxi v oboru, ale přesto mu podle současného znění tohoto zákona nelze odbornou či specializovanou způsobilost přiznat. To v praktickém důsledku může vést k paradoxním situacím, kdy takto výjimečný odborník nemůže pracovat samostatně v oboru. Ve zdravotnickém zařízení by mohl pracovat v pozici jiného odborného pracovníka, čímž by byl způsobilý pouze k činnostem pod odborným dohledem a v důsledku toho by nemohl vykonávat ani řídicí funkci na daném úseku práce. Obdobná situace by mohla nastat i při vyřizování žádosti o vydání či prodloužení osvědčení k výkonu povolání bez odborného dohledu, když by žadatel nesplnil všechny podmínky pro vydání osvědčení, které by se v následném řízení ukázaly jako zvláštního zřetele hodné. Podmínkou pro podání žádosti o odstranění tvrdosti zákona by bylo vyčerpání všech zákonných opravných prostředků, tj. podání rozkladu a rozhodnutí o něm.

Oborový svaz vznesl proti tomuto návrhu následující připomínky:

Ministrowi zdravotnictví by na základě tohoto ustanovení bylo umožněno rozhodnout, že někdo, kdo ani nevystudoval příslušný zákonem jinak velmi striktně požadovaný obor, by byl způsobilý v plném rozsahu vykonávat odborné zdravotnické povolání, např. porodní asistentky.

Takové rozhodnutí ministra by nepodléhalo žádnému zákonem stanovenému procesu, nemuselo by být nijak zdůvodněno a bylo by rozhodnutím konečným.

Údajně se tak má umožnit tzv. odstraňování tvrdosti zákona pro případy, kdy se nenajde „přijatelné řešení“ v případech přiznání odborné či specializované způsobilosti běžně získávané absolvováním studijních programů. Neumíme si představit, jak by v praxi mohl vzniknout v důvodové zprávě uvedený příklad uznávaného experta v oboru (!), který by neměl ani podle zákona z roku 2004 ani podle předpisů předchozích specializovanou, dokonce ani odbornou způsobilost. Za 7 let od účinnosti zákona nám není znám jediný případ, kdy by někomu nebyla uznána či přiznána způsobilost, kterou získal. Nové znění by však umožnilo rozhodnout, že někdo, kdo způsobilost nezískal, příslušný obor nevystudoval nebo 10 let nevykonával, bude z vůle ministra ze dne na den plnohodnotným zdravotnickým pracovníkem – např. fyzioterapeutem, radiologickým fyzikem, řidičem vozidla zdravotnické záchranné služby, i všeobecnou sestrou.

Důvodně se obáváme zneužití takové pravomoci ministra, který je politickou osobou. Že se nejedná o plané obavy, ukazují aktuální zkušenosti s „falešnými studenty“ práv, s falešnými bakaláři, apod. Nikde jinde by snad takové uznávání „expertů“ nebylo nebezpečnějším jako právě ve zdravotnictví. Mohlo by dojít s hazardováním s lidským zdravím a životy. Návrh považujeme za otevření cesty k politické zvlůle ve vysoké odborných záležitostech zdravotnictví.

Ostatní změny, které novela přináší, jsou spíše technického charakteru.

Mgr. Ivana ŠTĚPÁNKOVÁ,
stepankova.ivana@cmkos.cz

NEZAPOMEŇTE ZASLAT VAŠI KOLEKTIVNÍ SMLOUVU!

Podobně jako každý rok žádáme i letos všechny oborové organizace o **zaslání uzavřených kolektivních smluv na rok 2011**. Na základě vašich kolektivních smluv zpracováváme každoročně podrobnou statistiku, která nám prozradí, co všechno se podařilo odborovým organizacím vyjednat, zda byl se zaměstnavateli dojednan nárůst platů či mezd, jaké výhody jsou zaměstnancům poskytovány, na kolik zaměstnanců ve zdravotnictví a sociálních službách se kolektivní smlouvy vztahují apod. Tato statistika je součástí rozsáhlého šetření kolektivních smluv, které provádí Českomoravská konfederace odborových svazů, proto je i vaše kolektivní smlouva důležitá!

Kolektivní smlouvu včetně jejích příloh zašlejte elektronicky na e-mailovou adresu havelkova.tereza@cmkos.cz nebo poštou na jméno Ing. Tereza Havelková na adresu odborového svazu, a to do konce května!

V případě, že se vám nepodaří uzavřít kolektivní smlouvu na rok 2011, informujte nás rovněž na výše uvedené adresy. Nezapomeňte připsat důvod, proč se vám nepodařilo kolektivní smlouvu uzavřít.

Děkujeme.

Ing. Tereza HAVELKOVÁ, havelkova.tereza@cmkos.cz

Odbory a média

Před mnoha lety jsem si jako nová předsedkyně odborů v naší nemocnici kladla otázky „proč odbory nereagují v médiích na lži a útoky?“ nebo „proč nezveřejní pravdivé informace k dané problematice?“. Dnes se s podobnými logickými dotazy a výtkami směrem k odborovému svazu opakovaně setkávám od svých kolegů z krajských rad a sekci a také z řad našich členů. Odpověď už

ale znám. Odbory, ať už ČMKOS nebo jednotlivé odborové svazy, to dělají. Vlastně mají snahu dostat do médií co nejvíce informací a stanovisek zástupců zaměstnanců. Bohužel jde ve většině případů o marné snahy a zveřejněno není vůbec nic a pokud už se cokoliv napíše, jedná se většinou o polopravdy vytržené z kontextu.

Média, a to především ta celostátní, se vytrvale snaží dehonestovat odbory v očích veřejnosti a přesvědčit občany o zlu, které jim jejich činnost působí. S lítostí musím konstatovat, že se jim to opravdu daří. Především opakovaná lživá tvrzení o tom, že odbory vše jen kritizují, ale nepřicházejí s konkrétními návrhy na řešení situace (dnes jde například o podobu reformy), jsou mezi občany přijímána jako fakt a je velmi složité veřejně mínění změnit. Tam, kde působí odborová organizace a zaměstnanci mají k dispozici více informací, je názor na odbory vesměs kladný. V ostatních firmách, kde odbory nepůsobí, zaměstnanci o odborech buď vůbec nepřemýšlejí nebo je odsuzují právě na základě toho, co si přečetli a slyšeli v televizi.

Naopak mohu z osobní zkušenosti říct, že regionální média se snaží být většinou objektivnější a konkrétnější. Píší-li o konkrétních kauzách v daném kraji, snaží se dát stejný prostor oběma stranám. Navíc je nutné říci, že nejde ve většině případů ani tak o ty „zlé novináře“, ale o rozhodnutí redakce. To, že především tištěná média nežijí z prodeje výtisků, ale z reklam, nejspíš mnoho z vás ví. Zkuste si sami odpovědět na otázku: kdo je ve většině případů zadavatelem reklam? Nejedná se právě o tu skupinu ve společnosti, kterou odbory tak často kritizují? Pak sebestopostejší článek ochotného a naše postoje chápajícího novináře nemá šanci vyjít. Smutná realita...

Nedávno jsem zažila dvě situa-

ce, o kterých vám tu chci napsat.

Mnohokrát mě svými články doslova nadzvedla ze židle redaktorka Lidových novin Lenka Zlámalová. Každý může mít jiný názor, ale její tendenční články oslavující všechny reformy a škrty a tvrdě kritizující odbory s vylhanými fakty, se už nedaly číst. Koncem loňského roku psala opakovaně o tématech snižování platů státních zaměstnanců. Poté, co jsem na jeden její demagogický článek reagovala tím, že jsem jí napsala e-mail, ve kterém jsem odeslala i konkrétní zápisy z jednání na MPSV s návrhy odborů a usvědčila ji ze lži, neměla ani tolik slušnosti, aby mi odpověděla nebo poděkovala za nové informace.

Kolegyně z krajské rady se přibližně ve stejné době rozhodla napsat do redakce Mladé fronty dnes a reagovat na článek o financování odborů. Opět šlo o snůšku nesmyslů. Velmi slušně se snažila vysvětlit, jaká je skutečnost a že odbory nejsou financovány z veřejných prostředků a tudíž nevidíme důvod se zpovídat veřejnosti z hospodaření odborových svazů, takže to, co bylo uvedeno v článku, se neztakládá na pravdě. Na svůj e-mail dostala odpověď, že redakce nemá čas se zabývat stížnostmi na jednotlivé články. Napsala tedy znovu, že jako předplatitel s MFD končí. Poté byla její původní reakce přepsána autorovi článku. Jakýsi mladý muž odpověděl stručným e-mailem, ze kterého drzost přetékala. Neměl ani tolik slušnosti, aby dotyčnou ve své odpovědi oslovil a jeho

vyjádření bylo ve smyslu: „máte-li jiný názor, dodejte čísla kolik svazy vyberou, utratí atd...“. Dostalo se mu odpovědi, že tyto informace získá jistě velmi snadno, pokud bude členem odborů jako každý z nás, a že jistě jeho rodinný rozpočet také nikdo do médií nepožaduje stejně jako rozpočet spolku zahrádkářů. Navíc pokud žádná čísla k dispozici doteď neměl, proč psal původní článek o tom, jak odbory údajně rozhazují peníze nás všech? Že tímto další komunikace skončila, je asi každému zřejmé.

Jak tedy zlomit tento odpor až nenávisť médií? Co ještě může

každý z nás nebo odborové svazy udělat pro to, aby se příště naši členové neptali PROČ? Po všech těchto zkušenostech, které jistě předsedové svazů mají každodenně, skutečně neznám odpověď. V této zemi není svoboda slova a není tu ani demokracie, byť si na ni stále hrajeme. Vše je jen o zadání, ať už o tom politickém nebo podnikatelském. Pravda v médiích by totiž konečně mnoha občanům otevřela oči, a to je nežádoucí. A protože odbory pravdu říkají, jsou nežádoucí také.

Iva ŘEZŇÍČKOVÁ,

členka výkonné rady OS,

vr.zernickova@zdravotnickeodborny.cz

VÝHODNÉ UBYTOVÁNÍ V PRAZE

KDE? HOTEL* BONA SERVA, PRAHA 3, KONĚVOVA 1107/54**

KDY? KVĚTEN a ČERVEN 2011

PRO KOHO? PRO ČLENY a RODINNÉ PŘÍSLUŠNÍKY základních organizací Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče ČR

CENA?

květen

1/1 800 Kč

1/2 1200 Kč

Apartmá 3 osoby 2100 Kč

červen

1/1 500 Kč

1/2 800 Kč

Apartmá 3 osoby 1200 Kč

Dítě do 6 let bez nároku na lůžko zdarma!

Cena ubytování zahrnuje snídaní formou bufetu.

Možnost parkování v blízkosti hotelu.

A PROČ? Jarní prohlídka Prahy, návštěva ZOO, Botanická zahrada, kulturní akce apod.

Pokud se rozhodnete využít naší nabídky, stačí poslat písemnou objednávku **e-mailem na adresu: bonaserva@cmkos.cz** nebo **faxem na tel. 222 712 676.**

Objednávka musí obsahovat jméno, adresu, kontaktní spojení, počet osob a termín.

Jakékoli další informace můžete zjistit na www.bona-serva.cz nebo na recepci:

tel. 222 716 691, případně u Ing. Bečvářové tel.: 776 034 889.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

BONA SERVA s.r.o.

Koněvova 54/1107

130 00 Praha 3

Tzv. ostatní obvyklé náležitosti pracovních smluv zdravotnických pracovníků

Kromě ujednání o druhu a místě výkonu práce a dni nástupu do práce obsahují pracovní smlouvy zdravotnických pracovníků také všechna ostatní obvyklá ujednání, která se v pracovních smlouvách běžně vyskytují. Jedná se zejména o sjednání zkušební doby, doby trvání pracovního poměru, výši pracovního úvazku, ale zejména také ujednání o držení pracovní pohotovosti, o práci přesčas nad limity 8 hodin týdně a 150 hodin v kalendářním roce a o možnosti vysílat zaměstnance na pracovní cesty. Zatímco například otázky zkušební doby nevykazují ve zdravotnictví nějaké výraznější odlišnosti oproti jiným odvětvím, dohoda o práci přesčas i dohoda o pracovní pohotovosti a možnosti jejich vypověditelnosti představují pro zaměstnance i zaměstnavatele ve zdravotnictví někdy až nečekané výkladové problémy.

Ve zdravotnické praxi je běžné, že zaměstnavatel po zdravotnickém pracovníkovi požaduje, aby

- vykonal pracovní cestu,
- pracoval nad limity nařízené práce přesčas, nebo aby
- držel pracovní pohotovost.

Všechny tyto tři dohody mají společně to, že vyžadují **dohodu se zaměstnancem**. Tato dohoda přitom ale podle zákoníku práce **nemusí být písemná**, postačí tedy dohoda jen ústní, ba dokonce jen konkludentní (tzn. dohoda projevovaná jiným způsobem nevzbuzujícím pochybnosti – např. samotným faktem, že se zdravotník dostavil na přesčas, dává na jevo, že s ním souhlasí). Pokud chce zaměstnavatel vysílat zaměstnance na pracovní cesty, požadovat po něm práci přesčas nad limity 8 hodin týdně a 150 hodin v kalendářním roce nebo držení pracovní pohotovosti, je zkrátka jediným požadavkem zákona, aby se na tom **se zaměstnancem dohodl** (viz § 42 odst. 1, § 93 odst. 3 a § 95 zákoníku práce).

Zákon nevyklučuje – a ve zdravotnické praxi se tak i běžně děje – že stručné dohody o práci přesčas nad limit 8 hodin týdně a 150 hodin v kalendářním roce, o držení pracovní pohotovosti a o vysílání na pracovní cesty bývají uzavírány již při vzniku pracovního poměru, a to **zpravidla přímo jako součást pracovní smlouvy**.

Příklad:

Běžně bývá součástí pracovních smluv sjednávaných se zdravotnickými pracovníky jednoduché ujednání typu: „Zaměstnanec souhlasí s prací

přesčas, která nesmí v průměru překročit 8 hodin týdně v kalendářním roce.“ Obdobně bývá sjednáváno jen stručně, že „Zaměstnanec souhlasí s nařízením pracovní pohotovosti na jiném dohodnutém místě (v místě svého bydliště) bez omezení maximálního rozsahu v kalendářním roce.“ Obdobně též jsou do pracovních smluv zahrnuta ujednání „Zaměstnanec souhlasí s tím, že může být vyslán na nezbytně nutnou dobu na pracovní cestu.“

V praxi ovšem vznikají při takto stručných ujednáních mnohdy velké otázky, k čemu přesně se vlastně zaměstnanec dohodou v pracovní smlouvě zavázal a zejména, zda takovou dohodu lze vůbec vypovědět.

V odvětví zdravotnictví, mimo jiné i v souvislosti s akcí Děkujeme, odcházíme se v médiích v minulých měsících objevily informace, že lékaři v řadě zdravotnických zařízení chtěli „vypovídat“ dohody o přesčasové práci, neboť nechtěli sloužit nad rámec limitu pro nařízenou práci přesčas – tzn. nad rámec limitu 8 hod/týden a 150 hod/kalendářní rok. Je třeba uvést, že se v této souvislosti objevily také různé laicko-právní názory, že takové dohody lze vypovědět jen ve lhůtě 2 měsíce; podle jiných názorů naopak s výpovědní lhůtou pouhých 15 dnů (zřejmě inspirováno výpovědní lhůtou pro dohodu o pracovní činnosti), podle jiných názorů nelze takové dohody vypovědět vůbec.

Po nálezů Ústavního soudu č. 116/2008 Sb. platí, že **občanský zákoník** lze použít **pou-**

půrně pro vztahy pracovněprávní. To mimo jiné znamená, že i pro vztahy vyplývající ze zákoníku práce lze **použit** obecná ustanovení občanského zákoníku. Obecně podle občanského zákoníku platí, že každá (občanskoprávní) **smlouva sjednaná na dobu neurčitou je vypověditelná** (§ 582 občanského zákoníku). Naopak dohodu sjednanou na dobu určitou, pokud nebyla výslovně dohodnuta možnost její výpovědi před uplynutím doby určité, vypovědět nelze. Toto pravidlo tedy obecně dopadá i na vztahy vyplývající ze zákoníku práce. Ve vztahu k vypověditelnosti dohod o přesčasové práci a stejně tak ve vztahu k vypověditelnosti dohody o držení pracovní pohotovosti či dohody o možnosti vysílání zaměstnance na pracovní cesty je **třeba důsledně rozlišovat tyto tři různé situace**:

a) Pokud zdravotnický pracovník sjednal **přímo v pracovní smlouvě** dohodu o přesčasové práci (eventuálně též dohodu o držení pracovní pohotovosti, či dohodu o vysílání na pracovní cesty) **na dobu neurčitou** - a přímo v takové pracovní smlouvě nebylo výslovně sjednáno nic o tom, zda a za jakých podmínek je dohoda vypověditelná - pak je takový závazek zaměstnance samostatně nevypověditelný. Závazek pracovat přesčas, respektive držet pracovní pohotovost, je nedílnou součástí pracovní smlouvy a zaměstnanec si nemůže „**vyzobávat rozinky**“ a vyvazovat se jednostranně a izolovaně jen z těch závazků, které se mu aktuálně nezamlouvají. Pokud by tedy v tomto případě zaměstnanec dál nechtěl sloužit přesčas, držet pracovní pohotovost nebo jezdit na pracovní cesty, pak by musel vypovědět celou pracovní smlouvu ve standardní dvouměsíční výpovědní lhůtě tak, jak předpokládá § 50 a násl. zákoníku práce.

Je totiž třeba vycházet z toho, že pracovní smlouva je komplexem více ujednání a nelze se vyvazovat jen z některých ujednání a z jiných nikoli. Pokud bychom použili příměr, tak například v případě nájemní smlouvy se rovněž nelze jednostranně vy-

vázat jen z povinnosti platit nájemné a nevypovídat ostatní závazky (např. závazek užívat nebytový prostor výhradně jen ke sjednanému účelu).

b) Pokud zdravotnický pracovník sjednal dohodu o přesčasové práci (či dohodu o držení pracovní pohotovosti, či dohodu o vysílání na pracovní cesty) **v samostatné dohodě, tj. mimo pracovní smlouvu**, ovšem tato dohoda byla sjednána **na dobu určitou** (např. od 1. 1. do 31. 12. 2011), pak za předpokladu, že v takové dohodě nebylo výslovně sjednáno, že ji lze vypovědět i před uplynutím sjednané doby určité, je taková dohoda nevypověditelná a skončí až uplynutím sjednané doby,

c) Zcela jiná situace je, pokud zdravotnický pracovník sjednal dohodu o přesčasové práci (či dohodu o držení pracovní pohotovosti, či dohodu o vysílání na pracovní cesty) v **samostatné dohodě mimo pracovní smlouvu**, ovšem **na dobu neurčitou**. V daném případě totiž, i když nebylo výslovně ujednáno nic o tom, že ji lze vypovědět, pak ze zákona je taková dohoda vypověditelná, a to podle **§ 582 odst. 1 občanského zákoníku**. Ten stanoví toto:

„Jestliže je sjednána smlouva na dobu neurčitou, jejímž předmětem je závazek k nepřetržité nebo opakované činnosti, nebo závazek zdržet se určité činnosti anebo strpět určitou činnost a nevyplývá-li ze zákona nebo ze smlouvy způsob její výpovědi, lze smlouvu vypovědět ve lhůtě tří měsíců ke konci kalendářního čtvrtletí.“

Podle praktických zkušeností autora tohoto příspěvku je ve zdravotnické praxi v České republice zdaleka nejfrekventovanější varianta shora pod písm. a), tzn. dohoda o přesčasové práci nad limit 8 hodin týdně a 150 hodin v kalendářním roce, dohoda o držení pracovní pohotovosti a o vysílání na pracovní cesty je většinou zapracována přímo v textu pracovní smlouvy; tudíž jako taková jsou tato jednotlivá ujednání samostatně nevypověditelná.

JUDr. Dominik BRŮHA, Ph.D.,
advokát

bruha.dominik@cmkos.cz

křížovka

Charakter člověka ... (viz tajenku).

	Sídlo v Bolívii	3. část tajenky	Útok	Odhad výsledku	Značka india	Výbrus drahého kamene		Chlapec	Slovan	Vzorec karbidu uranu	Klidné místo	Podpěry	1. část tajenky	Značka auta
Prostředek na rány							Brutalita							
Měděnka							Kníže pekel Osobní zájmeno							
Sřešni žlab					Chlup na bradě Pigment. skvrna					Kůlna (náf.) Set				
Medikament				Český zpěvák Český zámek					Cukrovar. mezi-produkt Hnát					
SPZ voz. Ostravy			Chorvatská hora Kopie				Český herec Bodavý hmyz							
	Tužba Ozdoba jelena						Čirá kapalina 60 kusů					Podpis anonyma Vonná tráva		
Slepička (dětsky)						Potřeba sekáče Vrch					Jihnout Bývalé řeznictví			
Posvátný býk					Návštěvník. Úder					SPZ voz. Mostu Jméno fenky			2. část tajenky	Paznehtík
Kočkov. šelma				Zemní olej Senoseč					Svitidlo Seveřanka					
Část vozu			Ženské jméno Český malíř				Konec skoku Nevtipný člověk							
Ženské jméno							Vnadiclo Značka auta							
	Ženské jméno Potírat tukem					Psice Chobotnatci						SPZ voz. Loun Sůl kys. sírové		
Odměna za práci					Šedá klisna Angličan						Sada Kříženec osla a kobyly			
Druh papouška				Rašeliníště Katalán. literát						Vlastnit SPZ voz. Prahy				Značka sodíku
Předložka			Předložka Ruské jezero						Leštadlo na zlato SPZ voz. Olomouce					
Surovina pro výrobu barev							Část místnosti							
Pípatic							Italské jezero							Pomůcka: Albano, Apolo, Ik, Kita, Pla.

Tajenkou je citát, jehož autorem je Christian Morgenstern

Tajenka z minulého čísla: . . řídit se těmi radami, které dáváme druhým.

PŘÍSLOVÍ

Skutečná láska začíná tam, kde končí ... (viz tajenku).

K Á R O B M A R B A Í P A R C E L A
 Í A L T E L P M O K A N Y L A H Á R
 N O P L D A T E L S N A T E M Á S L O
 Ř U V V D N R S D I A V A Ř V K B K
 E Ě O A Á O I A K P O L K Á Z R A O
 D A O L R R T N P O S A B V O E L P
 A K I L A T I B E T S K É K B D Z C
 K I I K P Č V E R B M V L T A V A V
 B C J Š E E O Ž L O O E O T N U Ý I
 E O E P A S T A Í D N D K D B Č C Č
 S L S T E N B R K L A O O U E I I E
 E I F Z L O S Y N Á L U O P A V A N
 D C T I L O N O M K E C N O A O K K
 A K Č A R Ě B A N Á M Í S T E N K A

ALOBAL, APERITIV, BALZA, BESEDA, BLESKOSVOD, BODLÁK, BOLTEC, BRAMBORÁK, CVIČENKA, ČALOUN, DISPEČINK, DUPOT, ITALIKA, KADEŘNÍK, KALVÁRIE, KANYLA, KAUCE, KLOKTADLO, KOLÉBKA, KOMPLET, LETADLO, LHÁŘKA, LOCIKA, MÁSLA, MEDVĚD, MELANOM, METAN, MÍSTENKA, MONOLIT, NABĚRAČKA, NAPODOBENINA, OPAVAN, ORLICE, PANDA, PARÁDA, PARCELA, PASTA, PERLÍK, POKORA, RAŽEBNA, RIFLE, ROKLE, SOJKA, ŠANSON, TAVIČ, TEPLO, TOPINKA, UČIVO, VÉVODKYNĚ, VLAKVEDOUČÍ, VLTAVA, VŘAVA, VÝČEPNÍ, VZEŽŘENÍ, ZÁKLOPKA, ZLOSYN, ZOBAN.

Po vyškrtání všech uvedených výrazů zbývajících 12 písmen čtených po řádkách tvoří tajenku.

Tajenka z minulého čísla: . . .SE POVZNESLI.

e-mailové úsměvy

NAJDI 25 ROZDÍLŮ

Úryvek z konverzace mezi prvním ministrem Francie a kardinálem Julesem Mazarinem (1602 – 1661) a ministrem financí Jeanem Baptistem Colbertem (1619 – 1683) za Ludvíka XIV (1638 – 1715)

Colbert: Když se jedná o to, kde sehnat peníze, nastává moment, kdy pouhé čachrování už nestačí. Byl bych rád, kdyby mi pan kardinál vysvětlil, jak přijít k dalším penězům, když jsme už zadlužení po krk.

Mazarin: Když je člověk obyčejný smrtelník, jde do vězení. Ale se státem je to jiné! Stát nemůžeme zavřít do vězení. Vrší další a další dluhy. Tak to dělají všechny státy.

Colbert: Opravdu? Myslíte? Nicméně, potřebujeme peníze! A jak je sehnat, když už máme všechny myslitelné daně?

Mazarin: Tak vytvoříme další.

Colbert: Nemůžeme zatížit chudé více než už jsou!

Mazarin: Ano, to je nemožné.

Colbert: Tak tedy bohaté?

Mazarin: Bohaté také ne. Ti už by nemohli víc utrácet. Jeden bohatý, který utrácí, živí stovky chudých.

Colbert: Tak jak to uděláme?

Mazarin: Colberte, ty mudruješ jak nočník pod zadkem nemocného. Je obrovské množství lidí, kteří jsou někde mezi tím, ani chudí, ani bohatí! Ti, kteří pracují, sní, že zbohatnou a nechtějí být chudí. A ty musíme pumpnout. Čím více jim sebereš, tím více pracují, aby si to vynahradili. Je to nevyčerpatelná studnice.

BULLETIN

Odborového svazu zdravotnictví a sociální péče České republiky

Vydává v Praze OSZSP ČR IČ 225509

v Nakladatelství Květa Dědovská.

Redaktorka PhDr. Marie Klírová

Adresa redakce: OSZSP ČR,

Koněvova 54/1107, 130 00 Praha 3,

telefon: 267 204 316, fax: 222 718 211,

e-mail: klirova.marie@cmkos.cz,

internet: www.zdravotnickeodborny.cz

Podávání novinových zásilek povolila

Česká pošta s. p. O. Z. Střední Čechy,

č. j. 12901/98 dne 3. 3. 2000.

MK ČR 7493

**Vláda chystá sociální reformy,
namířené proti zaměstnancům
a jejich dětem, proti lidem,
kteří jsou staří, nemocní či postižení**

Lidé s nejnižšími příjmy přijdou na daních a poplatcích o jeden svůj měsíční plat ročně.

Lidé s vysokými příjmy na daňové reformě vydělají.

Ve zdravotnictví se zpátky vracejí Julínkovy zákony. Přinesou systém řízené péče podobný americkému.

Drastická sociální reforma připraví tisíce lidí, včetně postižených, o práci a přinese jim pád do bídy.

Důchodová reforma je především kšeftem pro penzijní fondy.

Odbory jsou proti! Ozvěte se také. Ještě je čas!

DEMONSTRACE

**v Praze v sobotu 21. května 2011
sraz ve 12 hod. před budovou DOS
zahájení ve 13 hod. na Václavském nám.**

Reformy mají finančně zlikvidovat veřejné služby a dosáhnout jejich privatizace. Místo solidarity nastolí tvrdou vládu peněz.

Vláda hraje o naši budoucnost! Nedejme se! Na viděnou v Praze!